SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-206-26

Druk nr 3385

Warszawa, 17 listopada 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw.

Jednocześnie, w celu ograniczenia skutków wzrostu cen paliw gazowych oraz umożliwienia sprzedawcom stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z odbiorcami od 1 stycznia 2027 r., przedstawiam wniosek o skrócenie postępowania z projektem ustawy.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Energii.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw[1)]

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

1) cenę maksymalną paliw gazowych stosowaną w rozliczeniach z niektórymi odbiorcami paliw gazowych w 2027 r.;
2) zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych przez podmiot uprawniony, zwanej dalej „rekompensatą”;
3) zasady i tryb określania i przekazywania gazowej daniny.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny – państwowy fundusz celowy, o którym mowa w art. 11 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.[2)]), zwanej dalej „ustawą o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw”;
2) odbiorca uprawniony – odbiorcę paliw gazowych, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516, 607, 900, 1347 i 1348), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”;
3) paliwa gazowe – paliwa gazowe w rozumieniu art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne;
4) podmiot uprawniony – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi;

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu.

2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093, z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692, 2243, 2687, z 2023 r. poz. 1785 i 2760, z 2024 r. poz. 859 i 1831 oraz z 2026 r. poz. 1348 i ….

5) przedsiębiorstwo zobowiązane – przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, które w danym roku posiada prawo do przepustowości w punktach wymienionych w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, w wielkości niemniejszej niż 10 % sumy przepustowości wszystkich punktów wymienionych w art. 49b ust. 1 pkt 1 tej ustawy;
6) przychody netto – przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 30a ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640, 644 i 1206);
7) taryfa – taryfę w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy – Prawo energetyczne;
8) zarządca rozliczeń – Zarządcę Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311 oraz z 2026 r. poz. 176).

Rozdział 2

Cena maksymalna paliw gazowych oraz zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensat

Art. 3. W okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. podmiot uprawniony stosuje w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi cenę paliw gazowych wynoszącą 197,29 zł/MWh, zwaną dalej „ceną maksymalną paliw gazowych”.

Art. 4. 1. Podmiotowi uprawnionemu przysługuje rekompensata z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych za każdy miesiąc kalendarzowy.

2. Podmiotowi uprawnionemu stosującemu cenę maksymalną paliw gazowych przysługuje rekompensata, w wysokości ustalanej zgodnie ze wzorem:

$$R = \sum(Ipz * (Cpt - Cpm)),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

R – wysokość rekompensaty (zł),

Ipz – ilość paliw gazowych dostarczonych lub prognozowanych do dostarczenia w danym miesiącu kalendarzowym stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych do odbiorców uprawnionych, w danej grupie taryfowej (MWh),

Cpt – cenę paliw gazowych dla danej grupy taryfowej wynikającą z taryfy (zł/MWh),

Cpm – cenę maksymalną paliw gazowych (zł/MWh).

3. W przypadku gdy zatwierdzona taryfa przestaje obowiązywać, do dnia wejścia w życie nowej taryfy rekompensata jest obliczana na podstawie ostatniej zatwierdzonej taryfy, z uwzględnieniem art. 6 ust. 5.

4. Wysokość rekompensaty, o której mowa w ust. 2 i 3, zaokrągla się w górę do pełnych złotych.

Art. 5. 1. Jeżeli podmiot uprawniony stosuje w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. taryfę dla paliw gazowych, zatwierdzoną przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, w której dla poszczególnych okresów ustalono ceny paliw gazowych na poziomie niższym niż cena maksymalna paliw gazowych, stosuje się te ceny. W takim przypadku rekompensata nie przysługuje za okresy, w których cena określona w taryfie była niższa niż cena maksymalna paliw gazowych.

2. W przypadku zatwierdzenia przez Prezesa URE zmiany lub nowej taryfy w okresie, o którym mowa w ust. 1, podmiot uprawniony może wystąpić z wnioskiem o wypłatę rekompensaty za okres od dnia wejścia w życie zmienionej lub nowej taryfy.

3. Podmiot uprawniony stosujący w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi cenę maksymalną paliw gazowych informuje zarządcę rozliczeń o każdorazowej zmianie taryfy lub nowej taryfie oraz o dniu wejścia w życie tej zmiany taryfy lub tej nowej taryfy, niepóźniej niż na 7 dni przed dniem wejścia w życie tej zmiany lub tej nowej taryfy.

4. W przypadku odbiorcy uprawnionego, dla którego operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego gazowego, o których mowa odpowiednio w art. 3 pkt 24 i 25 ustawy – Prawo energetyczne, zawarł ze sprzedawcą rezerwowym paliw gazowych, w rozumieniu art. 3 pkt 29a tej ustawy, umowę sprzedaży rezerwowej paliw gazowych, o której mowa w art. 5aa ust. 6 tej ustawy, albo umowę kompleksową na zasadach określonych w art. 5ab ust. 1 tej ustawy, przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

Art. 6. 1. W przypadku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot uprawniony, które wpływają na istotny spadek ceny paliw gazowych wynikającej z taryfy zatwierdzonej na całość lub część 2027 r., w tym zmiany dotyczącej warunków zakładanych przy kalkulacji tej taryfy, podmiot uprawniony występuje do Prezesa URE z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie obniżenia cen paliw gazowych ustalonych w taryfie, w terminie 14 dni od wystąpienia tej zmiany.

2. W przypadku gdy mimo wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, podmiot uprawniony nie wystąpił do Prezesa URE o obniżenie cen paliw gazowych w taryfie, Prezes

URE może wezwać podmiot uprawniony do złożenia wniosku o zmianę taryfy w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. W przypadku gdy mimo wezwania podmiot uprawniony nie złoży wniosku, o którym mowa w ust. 2, lub nie uzupełni wniosku w terminie lub uzupełniony wniosek nadal zawiera braki formalne lub merytoryczne uniemożliwiające zatwierdzenie zmiany taryfy zgodnie z art. 44–46 ustawy – Prawo energetyczne, zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę rekompensat po otrzymaniu informacji o tym fakcie od Prezesa URE.

4. W przypadku zatwierdzenia zmiany taryfy na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1 albo 2, zawierającej obniżoną cenę paliw gazowych, do ustalenia wysokości rekompensaty jako cenę paliw gazowych wynikającą z taryfy stosuje się – od dnia złożenia do Prezesa URE wniosku o zmianę taryfy – cenę ze zmienionej taryfy. Prezes URE niezwłocznie informuje o złożeniu wniosku o zmianę taryfy zarządcę rozliczeń.

5. W przypadku gdy cena paliw gazowych w kolejnej zatwierdzonej taryfie jest niższa niż w taryfie dotychczas obowiązującej, do ustalenia wysokości rekompensaty jako cenę paliw gazowych wynikającą z taryfy przyjmuje się – od dnia zakończenia obowiązywania dotychczasowej taryfy – cenę z kolejnej zatwierdzonej taryfy.

6. W przypadku gdy podmiot uprawniony, za okres od dnia złożenia do Prezesa URE wniosku o zmianę taryfy polegającą na obniżeniu cen paliw gazowych, otrzymał rekompensatę obliczoną na podstawie ceny paliw gazowych wyższej niż cena paliw gazowych w zatwierdzonej zmianie taryfy, wartość kolejnej rekompensaty lub kolejnych rekompensat pomniejsza się odpowiednio z uwzględnieniem różnicy między ceną paliw gazowych przyjętą do obliczenia rekompensaty za ten okres a obniżoną ceną paliw gazowych zatwierdzoną w tej zmianie taryfy.

7. W przypadku gdy podmiot uprawniony za okres od dnia upływu terminu obowiązywania taryfy, na jaki została zatwierdzona decyzją administracyjną Prezesa URE taryfa, która obowiązywała w dniu złożenia wniosku o zatwierdzenie kolejnej taryfy, otrzymał rekompensatę obliczoną na podstawie ceny paliw gazowych wyższej niż cena paliw gazowych w zatwierdzonej nowej taryfie, wartość kolejnej rekompensaty lub kolejnych rekompensat pomniejsza się odpowiednio z uwzględnieniem różnicy między ceną paliw gazowych przyjętą do obliczenia rekompensaty za ten okres a obniżoną ceną paliw gazowych zatwierdzoną w nowej taryfie.

Art. 7. 1. Rekompensata jest wypłacana za każdy miesiąc kalendarzowy na wniosek podmiotu uprawnionego.

2. Podmiot uprawniony oblicza wysokość rekompensaty dla odbiorców uprawnionych i składa do zarządcy rozliczeń wniosek o wypłatę rekompensaty za:

1) styczeń 2027 r. – w terminie od dnia 1 marca do dnia 25 marca 2027 r.;
2) luty 2027 r. – w terminie od dnia 1 kwietnia do dnia 25 kwietnia 2027 r.;
3) każdy kolejny miesiąc – w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który jest składany wniosek o wypłatę rekompensaty.

3. Jeżeli termin na złożenie wniosku o wypłatę rekompensaty przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.

4. W przypadku złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty z uchybieniem terminom, o których mowa w ust. 2 i 3, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

5. Wniosek o wypłatę rekompensaty zawiera:

1) oznaczenie podmiotu, do którego jest kierowany wniosek;
2) nazwę podmiotu uprawnionego;
3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu uprawnionego;
4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
5) dla każdej grupy taryfowej:
   a) ilość paliw gazowych, stanowiących podstawę do wyliczenia rekompensaty w danym miesiącu kalendarzowym, dostarczonych lub prognozowanych do dostarczenia do odbiorców uprawnionych, zakwalifikowanych do danej grupy taryfowej,
   b) cenę paliw gazowych wynikającą z taryfy,
   c) grupę taryfową,
   d) liczbę punktów poboru gazu;
6) wnioskowaną wysokość rekompensaty;
7) oznaczenie okresu, za który składany jest wniosek;
8) inne informacje niezbędne do obliczenia i wypłaty rekompensaty.

6. Wraz z wnioskiem o wypłatę rekompensaty podmiot uprawniony składa:

1) dokumenty potwierdzające uprawnienie osoby podpisującej wniosek do reprezentowania podmiotu uprawnionego;
2) oświadczenie o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami uprawnionymi o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej

z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że względem odbiorców uprawnionych zastosowano cenę maksymalną paliw gazowych, wynikającą z art. 3 ustawy z dnia … o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. poz. …), za okres objęty wnioskiem o wypłatę rekompensaty.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. W przypadku niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, rekompensata za okres objęty wnioskiem o wypłatę rekompensaty nie przysługuje.

8. W przypadku wniosków o wypłatę rekompensaty, gdy nie jest możliwe uzyskanie rzeczywistych danych dotyczących ilości paliw gazowych dostarczonych do danego odbiorcy uprawnionego, dopuszcza się podanie ilości tych paliw prognozowanej do dostarczenia dla tego odbiorcy.

Art. 8. 1. Sprzedawca paliw gazowych dokonuje rozliczeń z odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy – Prawo energetyczne, oraz zarządcą rozliczeń na podstawie oświadczeń, o których mowa w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 tej ustawy.

2. Sprzedawca paliw gazowych, dokonując rozliczeń, o których mowa w ust. 1, uwzględnia oświadczenia, o których mowa w art. 62ba ust. 2 oraz art. 62bb ust. 1 tej ustawy – Prawo energetyczne, złożone niepóźniej niż do dnia 31 grudnia 2027 r.

Art. 9. 1. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem jej wysokości, prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów oraz prawidłowego reprezentowania na podstawie podanych we wniosku danych i dokumentów załączonych do wniosku, w tym dokumentów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania, biorąc pod uwagę posiadane środki na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny.

2. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty w terminie 60 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.

3. Zatwierdzenie wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

4. W przypadku gdy wniosek o wypłatę rekompensaty zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do zgodności ze stanem faktycznym, zarządca rozliczeń, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa

podmiot uprawniony do usunięcia tych braków formalnych lub błędów obliczeniowych lub wyjaśnienia uzasadnionych wątpliwości, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia.

5. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia tego wniosku, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

6. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych lub niewyjaśnienia uzasadnionych wątpliwości zarządcy rozliczeń zawartych we wniosku o wypłatę rekompensaty, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia, zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

7. Odmowa, o której mowa w ust. 5 i 6, nie pozbawia podmiotu uprawnionego możliwości ponownego złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty z wyjątkiem przypadku, gdy rekompensata nie przysługuje. Wnioski o wypłatę rekompensaty niezatwierdzone przed dniem złożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 11 ust. 1, pozostawia się bez rozpoznania. Przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 10. 1. Zarządca rozliczeń może żądać, w terminie do dnia 31 grudnia 2033 r., od podmiotu uprawnionego przedłożenia wszelkich dokumentów, informacji i danych potwierdzających obliczenia na poziomie poszczególnych punktów poboru gazu i uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty.

2. Jeżeli podmiot uprawniony nie przedłożył dokumentów lub informacji, o których mowa w ust. 1, albo wynika z nich, że część lub całość rekompensaty została nienależnie pobrana, zarządca rozliczeń wzywa ten podmiot do jej zwrotu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia określenia ostatecznej wysokości rekompensaty.

3. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dokonał zwrotu, o którym mowa w ust. 2, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej rekompensaty są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia określenia ostatecznej wysokości rekompensaty.

4. Jeżeli podmiot uprawniony w okresie 12 miesięcy od dnia określenia ostatecznej wysokości rekompensaty zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub wypowiedział umowy zawarte z więcej niż z połową odbiorców uprawnionych, którzy korzystali w okresie od 1 dnia stycznia 2027 r. do 31 dnia grudnia 2027 r. w rozliczeniach z tym podmiotem uprawnionym z ceny maksymalnej paliw gazowych, rekompensatę wypłaconą temu podmiotowi uznaje się za nienależnie pobraną i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia określenia ostatecznej wysokości rekompensaty.

5. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dokonał zwrotu nienależnie pobranej rekompensaty, o którym mowa w ust. 4, zarządca rozliczeń wzywa ten podmiot do zwrotu nienależnie pobranej rekompensaty, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku zaniechania zwrotu tej nienależnie pobranej rekompensaty, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej rekompensaty są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia określenia ostatecznej wysokości rekompensaty.

Art. 11. 1. Podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń wniosek o rozliczenie rekompensaty w terminie od dnia 1 lipca 2028 r. do dnia 31 sierpnia 2028 r.

2. Podmiot uprawniony może złożyć wniosek o rozliczenie rekompensaty również w zakresie rekompensaty za okres, za który nie złożył wniosku o wypłatę rekompensaty, jeżeli w tym okresie stosował cenę maksymalną paliw gazowych w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi.

3. Wniosek o rozliczenie rekompensaty zawiera informacje, o których mowa w art. 7 ust. 5, oraz informację o ilości paliw gazowych dostarczonych na podstawie rzeczywistych odczytów do odbiorców uprawnionych, w każdej grupie taryfowej.

4. W przypadku wniosków o rozliczenie rekompensaty, gdy nie jest możliwe uzyskanie rzeczywistych danych dotyczących ilości paliw gazowych dostarczonych do danego odbiorcy uprawnionego, dopuszcza się podanie ilości tych paliw prognozowanej do dostarczenia dla tego odbiorcy.

5. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku, o którym mowa w ust. 1, zarządca rozliczeń zatwierdza ten wniosek i określa wysokość ostatecznej rekompensaty w terminie do dnia 30 września 2028 r.

6. W przypadku gdy wysokość rekompensaty wypłaconej zgodnie zasadami określonymi w art. 4 jest niższa niż ostateczna wysokość rekompensaty wynikająca z zatwierdzonego wniosku o rozliczenie rekompensaty, zarządca rozliczeń dokonuje wyrównania tej różnicy na rzecz podmiotu uprawnionego w terminie 7 dni od dnia określenia ostatecznej wysokości rekompensaty, z uwzględnieniem dostępnych środków na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny oraz limitów, o których mowa w art. 32. W przypadku braku wystarczających środków na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny wypłata tej różnicy następuje nie później niż do dnia 31 października 2028 r.

7. Zarządca rozliczeń dokonuje weryfikacji należnych podmiotowi uprawnionemu rekompensat na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, i informuje Prezesa URE o jej wynikach oraz o wysokości wypłaconej rekompensaty w terminie do dnia 15 listopada 2028 r. Do weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu przepisy art. 9 ust. 1–6 stosuje się odpowiednio.

8. W przypadku:

1) niezłożenia przez podmiot uprawniony wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 1, albo
2) niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania odmowy zatwierdzenia tego wniosku

– wypłaconą rekompensatę zgodnie z zasadami określonymi w art. 4 uznaje się za nienależnie pobraną i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia otrzymania tej rekompensaty, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania do zwrotu nienależnie pobranych środków.

9. Jeżeli z wniosku, o którym mowa w ust. 1, wynika obowiązek zwrotu części wypłaconej kwoty rekompensaty, kwotę tę uznaje się za rekompensatę nienależnie pobraną. Podmiot uprawniony zwraca tę kwotę w terminie 7 dni od dnia ustalenia ostatecznej kwoty rekompensaty przez zarządcę rozliczeń.

10. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwrócił nienależnie pobranej rekompensaty zgodnie z ust. 8, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej rekompensaty nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia otrzymania rekompensaty za dany miesiąc.

11. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwrócił nienależnie pobranej rekompensaty zgodnie z ust. 9, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą

wysokość nienależnie pobranej rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej rekompensaty nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia ustalenia ostatecznej wysokości rekompensaty.

Art. 12. 1. Składanie, weryfikacja i rozpatrywanie wniosków o wypłatę rekompensaty oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywają się wyłącznie w postaci elektronicznej. Wnioski składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu uprawnionego.

2. Podmiot uprawniony przed złożeniem pierwszego wniosku o wypłatę rekompensaty albo wniosku o rozliczenie rekompensaty w przypadku, o którym mowa w art. 11 ust. 2, jest obowiązany dokonać rejestracji w systemie informatycznym zarządcy rozliczeń przez złożenie wniosku o rejestrację.

3. Wniosek o rejestrację zawiera w szczególności:

1) oznaczenie podmiotu, do którego jest kierowany wniosek;
2) nazwę podmiotu uprawnionego;
3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu uprawnionego;
4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
5) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensaty;
6) adres poczty elektronicznej podmiotu uprawnionego;
7) numer telefonu do kontaktu.

4. Do rozpatrywania wniosku o rejestrację przepisy art. 9 ust. 2–7 stosuje się odpowiednio.

5. Zarządca rozliczeń na swojej stronie internetowej udostępnia:

1) wzór wniosku o:
   a) wypłatę rekompensaty – w terminie do dnia 22 lutego 2027 r.,
   b) rozliczenie rekompensaty – w terminie do dnia 1 marca 2028 r.,
   c) rejestrację – w terminie do dnia 1 lutego 2027 r.;
2) instrukcje składania wniosków, o których mowa w pkt 1.

6. Podmiot uprawniony jest obowiązany do przechowywania dokumentacji związanej z wnioskowaną rekompensatą przez okres 10 lat kalendarzowych, począwszy od dnia, w którym została wypłacona lub zwrócona rekompensata wynikająca z wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 11 ust. 1.

Art. 13. W sprawach decyzji administracyjnych wydawanych przez zarządcę rozliczeń organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania administracyjnego”, jest minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi.

Art. 14. 1. Rekompensata jest wypłacana z rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny.

2. Zarządca rozliczeń dokonuje wypłaty rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 1, oraz jej rozliczenia na podstawie art. 11, z rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny za zgodą dysponenta tego Funduszu w ramach wydatków przewidzianych na ten cel w planie finansowym Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny.

3. Środki z gazowej daniny, o której mowa w art. 19, oraz odsetki od środków pochodzących z tej gazowej daniny na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny zgromadzonych na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny przeznacza się na wypłatę rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 1, oraz rozliczenia tych rekompensat na podstawie art. 11.

4. Środki wypłacone w ramach rekompensaty, które zostały nienależnie pobrane, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia określenia ostatecznej wysokości rekompensaty na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny. W przypadkach, o których mowa w art. 11 ust. 8, odsetki nalicza się od dnia otrzymania rekompensaty za dany miesiąc.

5. Zarządca rozliczeń nie pobiera wynagrodzenia za realizację zadań wynikających z ustawy, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej.

Art. 15. 1. W przypadku gdy środki z gazowej daniny, o której mowa w art. 19, zgromadzone na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny powiększone o odsetki od środków pochodzących z tej gazowej daniny na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, jeżeli takie powstały, są niewystarczające na wypłatę rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 1, oraz rozliczenia tych rekompensat na podstawie art. 11, zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłaty do czasu zapewnienia środków na ten cel. Za okres wstrzymania wypłaty nie nalicza się odsetek za opóźnienie.

2. W przypadku gdy środki z gazowej daniny, o której mowa w art. 19, zgromadzone na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny powiększone o odsetki od środków pochodzących z tej gazowej daniny na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, jeżeli takie powstały, nie umożliwią wypłaty rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 1, oraz rozliczenia tych rekompensat na podstawie art. 11, w całości do dnia 31 października 2028 r., zarządca rozliczeń informuje o tym fakcie Prezesa URE do dnia 15 listopada 2028 r., wskazując podmiot uprawniony oraz wysokość rekompensaty niewypłaconej temu podmiotowi.

3. Niewypłaconą rekompensatę, o której mowa w ust. 2, uwzględnia się przy zatwierdzeniu kolejnych taryf po dniu 15 listopada 2028 r., jednak niepóźniej niż w terminie, o którym mowa w części wspólnej art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. 1. Wysokość rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 1, powiększa się o podatek od towarów i usług, o którym mowa w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2026 r. poz. 1263, 1270 i 1446).

2. Rekompensata stanowi przychód podmiotu uprawnionego, ze sprzedaży paliw gazowych.

3. Cena maksymalna paliw gazowych nie zawiera podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, o którym mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2026 r. poz. 412, 414, 846, 1206 i 1398).

Art. 17. Rekompensatę zalicza się do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszów masy upadłości, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 913 i 1206).

Art. 18. 1. Podmiot uprawniony dokonujący sprzedaży paliw gazowych do odbiorców paliw gazowych w gospodarstwach domowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne, jest obowiązany do przekazywania informacji o wpływie ustawy na cenę paliw gazowych dla tych odbiorców przez:

1) każdorazowe dołączenie do faktury tej informacji o wpływie ustawy na cenę paliw gazowych, a w przypadku braku faktury w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. – do innego dokumentu wysyłanego do tych odbiorców, oraz
2) opublikowanie na stronie internetowej podmiotu uprawnionego tej informacji o wpływie ustawy na cenę paliw gazowych.

2. Odbiorcy paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b oraz c ustawy – Prawo energetyczne, przekazują informację, o której mowa w ust. 1, odbiorcom w gospodarstwach domowych, którym z mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnieni lub zobowiązani zapewniać paliwa gazowe lub ciepło produkowane lokalnie, od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r., zgodnie z obowiązującą umową albo dotychczasową praktyką w zakresie tych rozliczeń, wystawionymi po dniu 1 stycznia 2027 r.

Rozdział 3

Gazowa danina na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny

Art. 19. Przedsiębiorstwo zobowiązane przekazuje gazową daninę na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, zwaną dalej „gazową daniną”.

Art. 20. 1. Podstawę obliczenia gazowej daniny stanowią przychody netto, określone na podstawie prowadzonych przez przedsiębiorstwo zobowiązane ksiąg rachunkowych, uzyskane ze sprzedaży gazu ziemnego wysokometanowego przez przedsiębiorstwo zobowiązane, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

2. Stawka gazowej daniny wynosi 10 % podstawy obliczenia gazowej daniny o której mowa w ust. 1, w zaokrągleniu do pełnych złotych w górę.

3. Gazowa danina nie stanowi dla przedsiębiorstwa zobowiązanego kosztu uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn. zm.[3)]) albo ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm.[4)]).

Art. 21. 1. Przedsiębiorstwo zobowiązane przekazuje gazową daninę za okres od pierwszego do ostatniego dnia danego miesiąca w wysokości odpowiadającej iloczynowi stawki określonej w art. 20 ust. 2 i podstawy obliczenia gazowej daniny, o której mowa w art. 20 ust. 1, w danym miesiącu, w terminie do pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, za który jest należna gazowa danina. Jeżeli termin ten przypada na dzień wolny od pracy, upływa on w pierwszym dniu roboczym następującym po tym terminie.

---

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 779, 846, 1079, 1098, 1123, 1287, 1347, 1354 i 1371.

4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2026 r. poz. 779, 846, 912, 1123, 1287 i 1371.

2. W przypadku gdy przedsiębiorstwo zobowiązane nie przekazało należnej gazowej daniny w terminie, o którym mowa w ust. 1, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia upływu tego terminu.

3. Przedsiębiorstwo zobowiązane przekazuje gazową daninę na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny.

4. Przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, wraz z gazową daniną przekazuje zarządcy rozliczeń sprawozdanie o wysokości gazowej daniny, w terminie określonym w ust. 1.

5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 4, zawiera co najmniej:

1) oznaczenie przedsiębiorstwa zobowiązanego – jego firmę, siedzibę i adres poczty elektronicznej;
2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorstwo zobowiązane taki numer posiada, albo numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji albo numer identyfikacji podatkowej (NIP);
3) oznaczenie okresu, którego dotyczy sprawozdanie;
4) łączny wolumen sprzedanego gazu ziemnego wysokometanowego, wyrażony w MWh, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, w okresie objętym sprawozdaniem;
5) dane dotyczące wysokości przychodów netto ze sprzedaży gazu ziemnego wysokometanowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ujętych w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa zobowiązanego, w okresie objętym sprawozdaniem;
6) wysokość stawki gazowej daniny, o której mowa w art. 20 ust. 2;
7) wysokość należnej gazowej daniny za okres objęty sprawozdaniem;
8) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte w niniejszym sprawozdaniu są kompletne i zgodne z prawdą.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. Wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w ust. 4, przedsiębiorstwo zobowiązane składa dokumenty potwierdzające uprawnienie osoby podpisującej sprawozdanie do reprezentowania przedsiębiorstwa zobowiązanego.

Art. 22. 1. Przedsiębiorstwo zobowiązane składa korektę sprawozdania do zarządcy rozliczeń, w przypadku gdy:

1) wysokość należnej gazowej daniny została błędnie obliczona lub

2) korekta wysokości przychodu netto wymaga zmiany wysokości należnej gazowej daniny

– w terminie 7 dni od dnia zaistnienia okoliczności, o których mowa w pkt 1 lub 2, jednak niepóźniej niż do dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu kontroli, o której mowa w art. 25 ust. 1 lub 2.

2. W przypadku gdy z korekty sprawozdania, o której mowa w ust. 1, wynika, że przekazana na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny wartość gazowej daniny jest:

1) zaniżona – przedsiębiorstwo zobowiązane, w terminie 7 dni od dnia złożenia korekty sprawozdania, przekazuje na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny różnicę między gazową daniną obliczoną zgodnie ze skorygowanym sprawozdaniem a gazową daniną w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 4, albo w ostatniej złożonej korekcie;

2) zawyżona – przedsiębiorstwo zobowiązane:

   a) pomniejsza gazową daninę w miesiącu następującym po miesiącu, w którym została złożona korekta sprawozdania, będąca podstawą do obliczenia wysokości pomniejszenia równa różnicy między gazową daniną obliczoną w korekcie sprawozdania a gazową daniną w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 4, albo ostatniej złożonej korekcie sprawozdania,

   b) składa do zarządcy rozliczeń wniosek o zwrot przekazanej nadwyżki, w przypadku gdy ta nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 19, albo kiedy korekta sprawozdania została dokonana po okresie obowiązywania tego obowiązku.

3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo zobowiązane nie dokonało wpłaty w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia upływu tego terminu.

4. Do korekt sprawozdań stosuje się odpowiednio art. 23 ust. 2–4.

Art. 23. 1. Zarządca rozliczeń weryfikuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4, pod względem kompletności przekazanych danych i prawidłowości dokonanych obliczeń w zakresie danych zawartych w tym sprawozdaniu.

2. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4, zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do

zgodności ze stanem faktycznym, zarządca rozliczeń, w terminie 30 dni od dnia otrzymania sprawozdania, wzywa przedsiębiorstwo zobowiązane do usunięcia tych braków formalnych lub błędów obliczeniowych lub wyjaśnienia uzasadnionych wątpliwości zarządcy rozliczeń.

3. Przedsiębiorstwo zobowiązane, o którym mowa w ust. 2, usuwa braki formalne lub błędy obliczeniowe lub wyjaśnia uzasadnione wątpliwości, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, o którym mowa w ust. 2.

4. W przypadku:

1) nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 4, lub braku wyjaśnienia uzasadnionych wątpliwości zarządcy rozliczeń w terminie, o którym mowa w ust. 3, lub
2) negatywnej weryfikacji sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 4

– zarządca rozliczeń przekazuje Prezesowi URE wniosek o przeprowadzenie kontroli zgodności informacji i oświadczeń złożonych w tym sprawozdaniu ze stanem faktycznym oraz dokumentacją zgromadzoną w sprawie.

Art. 24. 1. Złożenie i weryfikacja sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 4, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywają się w formie elektronicznej.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 21 ust. 4, składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

3. Zarządca rozliczeń udostępnia wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 4, i korekty sprawozdania, o której mowa w art. 22 ust. 1, na swojej stronie internetowej.

4. Zarządca rozliczeń jest obowiązany do udostępnienia Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 4, lub korekty sprawozdania, o której mowa w art. 22 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego sprawozdania albo jego korekty.

Art. 25. 1. Prezes URE przeprowadza kontrolę zgodności informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 4, lub w korekcie sprawozdania, o której mowa w art. 22 ust. 1, ze stanem faktycznym z własnej inicjatywy lub na wniosek zarządcy rozliczeń.

2. Prezes URE z własnej inicjatywy lub na wniosek zarządcy rozliczeń przeprowadza kontrolę, w przypadku gdy przedsiębiorstwo zobowiązane nie wypełniło obowiązku:

1) złożenia sprawozdania, o którym mowa w art. 21 ust. 4, lub korekty sprawozdania, o której mowa w art. 22 ust. 1;

2) przekazania na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny należnej kwoty gazowej daniny.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1 lub 2, przeprowadza się w siedzibie:

1) Prezesa URE, na podstawie dokumentów i wyjaśnień dotyczących przekazanej należnej gazowej daniny, złożonych na piśmie na jego żądanie, lub

2) przedsiębiorstwa zobowiązanego, które podlega kontroli, o której mowa w ust. 1 lub 2.

4. Kontrolę, o której mowa w ust. 1 lub 2, przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE.

5. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1 lub 2, są uprawnione do:

1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do przedsiębiorstwa zobowiązanego;

2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający, w przypadku kontroli, o której mowa w:

1) ust. 1, ocenę zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 4, lub w korekcie sprawozdania, o której mowa w art. 22 ust. 1;

2) ust. 2, ustalenia kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków, o których mowa w ust. 2.

7. Przedsiębiorstwo zobowiązane podlegające kontroli, o której mowa w ust. 1 lub 2, może wnieść zastrzeżenia do protokołu, o którym mowa w ust. 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu. W decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 8, Prezes URE ustosunkowuje się do zastrzeżeń do protokołu.

8. W przypadku stwierdzenia na podstawie kontroli, o której mowa w ust. 1, że przekazana gazowa danina jest:

1) zaniżona, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje decyzję administracyjną o obowiązku przekazania na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny przez przedsiębiorstwo zobowiązane różnicy między gazową daniną obliczoną przez Prezesa URE a gazową daniną w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 4, albo korekcie sprawozdania, o której mowa w art. 22 ust. 1, z

uwzględnieniem wcześniej dokonanych wpłat, w terminie 30 dni od dnia doręczenia tej decyzji;

2) zawyżona, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje decyzję administracyjną w przedmiocie:

a) pomniejszenia gazowej daniny w miesiącu następującym po miesiącu, w którym została wydana ta decyzja, o dodatnią różnicę między gazową daniną obliczoną przez Prezesa URE a gazową daniną w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 4, albo w korekcie sprawozdania, o której mowa w art. 22 ust. 1,

b) obowiązku przekazania z rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny na rzecz przedsiębiorstwa zobowiązanego dodatniej różnicy między gazową daniną obliczoną przez Prezesa URE a gazową daniną w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 21 ust. 4, z uwzględnieniem wcześniej dokonanych wpłat – w przypadku gdy nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 19, albo gdy decyzja została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku, w terminie 60 dni od dnia jej doręczenia.

9. Od różnicy, o której mowa w ust. 8 pkt 1, są naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia otrzymania decyzji administracyjnej, o której mowa w tym przepisie.

10. Prezes URE przekazuje:

1) zarządcy rozliczeń – kopię decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 8 pkt 1 lub 2;

2) przedsiębiorstwu zobowiązanemu – decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 8 pkt 1 lub 2.

11. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego.

12. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 8, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

13. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 8, toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, 473, 830, 1003, 1046 i 1296) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

14. W sprawach dotyczących kontroli, o której mowa w ust. 1 lub 2, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2026 r. poz. 1484).

Rozdział 4

Kary pieniężne

Art. 26. 1. Podmiot uprawniony, który nie dopełnia obowiązku wskazanego w art. 3, podlega karze pieniężnej w wysokości nieniższej niż 1 000 000 zł i niewyższej niż 15 % przychodu tego podmiotu uprawnionego, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, wymierzonej przez Prezesa URE w drodze decyzji administracyjnej. Jeżeli 15 % tego przychodu jest niższe niż 1 000 000 zł, karę wymierza się w wysokości 1 000 000 zł.

2. Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 56 ust. 4 i 6–7a ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 27. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo zobowiązane nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 21 ust. 1 lub 4, Prezes URE wymierza temu przedsiębiorstwu, w drodze decyzji administracyjnej, karę pieniężną w wysokości niewyższej niż 15 % przychodu osiągniętego przez to przedsiębiorstwo w poprzednim roku podatkowym.

2. Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 56 ust. 4 i 6–7a ustawy – Prawo energetyczne.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach

Art. 28. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, 516, 607, 900, 1347 i 1348) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 47:

a) po ust. 2b dodaje się ust. 2ba i 2bb w brzmieniu:

„2ba. W przypadku gdy mimo wezwania przedsiębiorstwo energetyczne nie złoży wniosku o zmianę taryfy, o której mowa w ust. 1, lub nie uzupełni wniosku w terminie lub uzupełniony wniosek nadal zawiera braki formalne lub merytoryczne uniemożliwiające zatwierdzenie zmiany taryfy zgodnie z art. 44–46, Prezes URE może w drodze decyzji administracyjnej skrócić okres obowiązywania taryfy, jeżeli jest to uzasadnione koniecznością obniżenia cen lub stawek zawartych w

obowiązującej taryfie i wynika z udokumentowanych i opisanych zmian warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej.

2bb. Wydając decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 2ba, Prezes URE bierze pod uwagę pozostały okres obowiązywania taryfy oraz zakres zmiany warunków wykonywania działalności gospodarczej.”,

b) po ust. 2d dodaje się ust. 2da w brzmieniu:

„2da. W przypadku, o którym mowa w ust. 2d, Prezes URE ustala, w drodze postanowienia, ceny i stawki opłat, które przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane stosować niepóźniej niż od siódmego dnia następującego po opublikowaniu tego postanowienia w Biuletynie URE do czasu wejścia w życie kolejnej taryfy. Ustalając ceny i stawki opłat, o których mowa w zdaniu pierwszym, Prezes URE stosuje odpowiednio zasady i przepisy, o których mowa w art. 44–46. Ustalone ceny i stawki opłat stosuje się na zasadach określonych w taryfie dotychczasowej, o której mowa w ust. 2c. Na postanowienie zażalenie nie przysługuje.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy ceny lub stawki, o których mowa w ust. 2da, są różne od cen i stawek zawartych w zatwierdzonej kolejnej taryfie, rozliczenie z odbiorcami następuje za okres objęty postanowieniem, o którym mowa w ust. 2da, według cen i stawek wynikających z zatwierdzonej kolejnej taryfy.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza taryfę do stosowania niewcześniej niż po upływie 14 dni i niepóźniej niż do 45. dnia od jej opublikowania, z uwzględnieniem ust. 4a–5.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy ceny lub stawki w kolejnej zatwierdzonej taryfie są niższe niż w taryfie dotychczas obowiązującej, do rozliczenia z odbiorcami, przyjmuje się – od dnia zakończenia obowiązywania dotychczasowej taryfy – ceny i stawki z kolejnej zatwierdzonej taryfy.

4b. W przypadku zatwierdzenia zmiany taryfy dla przedsiębiorstwa energetycznego posiadającego koncesję na obrót paliwami gazowymi lub obrót gazem ziemnym z zagranicą, dostarczającego paliwa gazowe odbiorcom, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2, zawierającej obniżoną cenę paliwa gazowego, do

rozliczenia z odbiorcami przyjmuje się – od dnia złożenia do Prezesa URE wniosku o zmianę taryfy – cenę ze zmienionej taryfy.”;

2) w art. 62b w ust. 1 w pkt 2 w części wspólnej wyrazy „do dnia 31 grudnia 2027 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 grudnia 2030 r.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.[5)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 po pkt 2e dodaje się pkt 2f w brzmieniu:

„2f) środki z gazowej daniny przekazane na podstawie ustawy z dnia … o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. poz. …);”;

2) w art. 13 po pkt 9 dodaje się pkt 9a i 9b w brzmieniu:

„9a) wypłatę kwot rekompensat oraz rozliczenia tych rekompensat, o których mowa odpowiednio w art. 4 i art. 11 ustawy z dnia … o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw;

9b) wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 6a ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2025 r. poz. 204 oraz z 2026 r. poz. …)”;

3) w art. 16 w ust. 1:

a) po pkt 2b dodaje się pkt 2ba w brzmieniu:

„2ba) dokonywanie wypłat rekompensat, o których mowa w art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu;”,

b) po pkt 2m dodaje się pkt 2n i 2o w brzmieniu:

„2n) weryfikacja wniosków o wypłatę rekompensaty, o których mowa w art. 7 ust. 1, oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia … o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw;

[5)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093, z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692, 2243, 2687, z 2023 r. poz. 1785 i 2760, z 2024 r. poz. 859 i 1831 oraz z 2026 r. poz. 1348.

2o) dokonywanie wypłat rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 1, oraz rozliczanie tych rekompensat, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia … o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2025 r. poz. 204) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Zarządca rozliczeń może żądać od podmiotu uprawnionego przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty w terminie do dnia 31 grudnia 2030 r.”;

2) po art. 6 dodaje się art. 6a i art. 6b w brzmieniu:

„Art. 6a. 1. Podmiotowi uprawnionemu przysługuje rekompensata na zasadach określonych w art. 4 ust. 4 także w przypadku, gdy prawo do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych oraz okres jej stosowania wobec odbiorcy, o którym mowa w art. 3a ust. 1, zostały przyznane na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu, stanowiącego podstawę wydania decyzji administracyjnej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń w formie elektronicznej odrębny wniosek o wypłatę rekompensaty, opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym osoby uprawnionej do reprezentacji podmiotu uprawnionego, na adres do doręczeń elektronicznych udostępniony na stronie internetowej prowadzonej przez zarządcę rozliczeń, dotyczący wyłącznie okresu oraz odbiorców wynikających z orzeczenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składa się w terminach:

1) od dnia 1 lutego do dnia 15 lutego,
2) od dnia 1 czerwca do dnia 15 czerwca,
3) od dnia 1 października do dnia 15 października

– jednak niepóźniej niż do dnia 15 października 2033 r.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

1) oznaczenie podmiotu, do którego jest kierowany wniosek;
2) nazwę podmiotu uprawnionego i adres jego siedziby;
3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu uprawnionego;

4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
5) adres poczty elektronicznej podmiotu uprawnionego;
6) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensaty, o której mowa w ust. 1;
7) wnioskowaną wysokość rekompensaty, o której mowa w ust. 1.

5. Wraz z wnioskiem o rekompensatę, o której mowa w ust. 1, podmiot uprawniony składa:

1) dokumenty potwierdzające uprawnienie osoby podpisującej wniosek do reprezentowania podmiotu uprawnionego;
2) kopię faktury, na podstawie której przyznano prawo do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych;
3) kopię korekty faktury dokumentującej dostarczenie paliw gazowych odbiorcy, o którym mowa w art. 3a ust. 1, uwzględniającą zastosowanie wobec tego odbiorcy ceny maksymalnej paliw gazowych w danym okresie;
4) potwierdzenie udzielenia prawa i okresu stosowania wobec odbiorcy, o którym mowa w art. 3a ust. 1, ceny maksymalnej paliw gazowych oraz wartości udzielonej pomocy publicznej, o której mowa w art. 3a ust. 11;
5) kopię prawomocnego orzeczenia sądu ustalającego prawo do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych i okresu jej stosowania;
6) oświadczenie o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami, o których mowa w art. 3a ust. 1, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że ceny i stawki opłat za okres objęty wnioskiem o rekompensatę, o której mowa w art. 6a ust. 1, zastosowano względem odbiorców uprawnionych zgodnie z art. 3a ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

6. W przypadku niezłożenia dokumentów i oświadczenia, o których mowa w ust. 5, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

7. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek, o którym mowa w ust. 2, pod względem prawidłowości z uwzględnieniem stosowania przez podmiot uprawniony, o którym mowa w art. 2 pkt 5, ceny maksymalnej paliw gazowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz pod względem kompletności wymaganych dokumentów i prawidłowości reprezentacji podmiotu uprawnionego na podstawie podanych we wniosku danych i dokumentów, w tym dokumentów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania. Przepisy art. 6 ust. 2–6, 11 i 12 stosuje się odpowiednio.

8. Odmowa, o której mowa w art. 6 ust. 5 i 6, nie pozbawia podmiotu uprawnionego możliwości ponownego złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty, o której mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim zarządca rozliczeń odmówił jej wypłaty, z wyjątkiem przypadku, gdy rekompensata, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje.

9. Przepisu art. 8 ust. 2 nie stosuje się.

Art. 6b. 1. Do dnia 1 listopada 2028 r. wypłaty środków na rekompensatę, o której mowa w art. 6a ust. 1, dla podmiotów uprawnionych w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, dokonuje się z rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny. Zarządca rozliczeń składa do ministra właściwego do spraw energii dyspozycję, określając podmiot uprawniony, wysokość rekompensaty do wypłaty i numer rachunku bankowego podmiotu uprawnionego.

2. Minister właściwy do spraw energii wydaje zgodę na wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 6a ust. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do 14 dni kalendarzowych od dnia otrzymania dyspozycji, o której mowa w ust. 1, ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny.

3. Po dniu 1 listopada 2028 r. wypłaty środków na rekompensatę, o której mowa w art. 6a ust. 1, dokonuje się z rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa. Zarządca rozliczeń składa wniosek o przekazanie środków na wypłatę rekompensaty, o której mowa w art. 6a ust. 1, do ministra właściwego do spraw finansów publicznych – z rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa.”;

3) w art. 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmiot uprawniony jest obowiązany do przechowywania dokumentacji związanej z wnioskowaną rekompensatą przez okres 10 lat kalendarzowych, począwszy od dnia, w którym została wypłacona lub zwrócona rekompensata wynikająca z wniosku o rozliczenie rekompensaty.”;

4) po art. 85a dodaje się art. 85b w brzmieniu:

„Art. 85b. Maksymalny limit wydatków Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny na wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 6a ust. 1, w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, w latach 2027–2028 wynosi 3 000 000 zł.”.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 31. Sprzedawca paliw gazowych informuje odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy – Prawo energetyczne, o obowiązku, o którym mowa w art. 62ba albo art. 62bb ustawy – Prawo energetyczne, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 32. 1. Maksymalny limit wydatków Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny na wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz ich rozliczanie, o którym mowa w art. 11, wynosi:

1) w 2027 r. – 4 632 000 000,00 zł;
2) w 2028 r. – 1 553 000 000,00 zł;
3) w 2029 r. – 0 zł;
4) w 2030 r. – 0 zł;
5) w 2031 r. – 0 zł;
6) w 2032 r. – 0 zł;
7) w 2033 r. – 0 zł;
8) w 2034 r. – 0 zł;
9) w 2035 r. – 0 zł;
10) w 2036 r. – 0 zł.

2. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy wydatki w danym roku przekroczą 90 % limitu określonego na ten rok w ust. 1 pkt 1 albo 2, a wypłata rekompensaty w pełnej wysokości spowodowałaby przekroczenie tego limitu, zarządca rozliczeń obniża wypłatę o wysokość, o którą zostałby przekroczony ten limit.

Art. 33. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2027 r. przepisów art. 47 ust. 2ba i 2bb, 2da, 3a, 4a i 4b ustawy zmienianej w art. 28 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 2 pkt 4

niniejszej ustawy, które stosują w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi cenę maksymalną paliw gazowych.

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu prawnego

Projekt ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw stanowi odpowiedź na utrzymującą się niestabilność europejskiego i światowego rynku gazu oraz związane z nią ryzyko istotnego wzrostu kosztów ponoszonych przez odbiorców końcowych w 2027 r.

W ostatnich latach europejski rynek gazu przeszedł głęboką transformację, wynikającą przede wszystkim z ograniczenia dostaw z Federacji Rosyjskiej, zakończenia tranzytu rosyjskiego gazu przez Ukrainę oraz rozwoju alternatywnych kierunków zaopatrzenia, w szczególności dostaw LNG. Działania podejmowane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej przyczyniły się do zwiększenia bezpieczeństwa dostaw. Jednakże europejski rynek gazu ziemnego nadal pozostaje uzależniony od importu gazu ziemnego, a tym samym wydarzenia na światowym rynku gazu wpływają na ceny tego surowca w Europie.

Obecnie istotnym czynnikiem ryzyka są zakłócenia w transporcie LNG przez Cieśninę Ormuz, które doprowadziły do ograniczenia dostaw gazu ziemnego z regionu Zatoki Perskiej i wywarły silną presję wzrostową na ceny gazu w Europie i Azji.

W pierwszych tygodniach października 2026 r. ceny gazu na holenderskim rynku TTF, stanowiącym podstawowy punkt odniesienia dla rynku europejskiego, wynosiły średnio około 85 EUR/MWh, czyli ponad dwukrotnie więcej niż przed rozpoczęciem kryzysu. Wzrost cen kontraktów terminowych na IV kwartał 2026 r. i na 2027 r. wskazuje ponadto, że uczestnicy rynku spodziewają się utrzymania napiętej sytuacji podażowej również w kolejnych miesiącach. Polska, dzięki dywersyfikacji kierunków dostaw, uruchomieniu gazociągu Baltic Pipe, rozbudowie zdolności regazyfikacyjnych terminalu LNG oraz utrzymywaniu odpowiedniego poziomu zapasów, dysponuje wysokim poziomem bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego. Nie eliminuje to jednak wpływu zmian zachodzących na rynku europejskim i światowym na ceny gazu w kraju. Polski rynek jest częścią wspólnego rynku energii Unii Europejskiej, dlatego wzrost cen gazu ziemnego w europejskich hubach gazowych przekłada się również na krajowe notowania.

Potwierdzeniem tego zjawiska jest wzrost ceny instrumentu GAS_BASE_Y-27 na Towarowej Giełdzie Energii S.A., dotyczącego dostaw gazu ziemnego w 2027 r. Średnia cena ważona wolumenem tego kontraktu w 2026 r. wzrosła z około 132 zł/MWh w styczniu do około 192 zł/MWh w marcu, następnie zaś, po okresowym ustabilizowaniu, osiągnęła około 266

zł/MWh we wrześniu oraz około 307 zł/MWh w okresie od 1 do 21 października. Kierunek zmian wskazuje, że uczestnicy rynku uwzględniają coraz wyższą premię za ryzyko związane z dostawami gazu w 2027 r. Utrzymanie podwyższonych notowań może wpłynąć na koszty zabezpieczenia dostaw przez przedsiębiorstwa energetyczne, a w konsekwencji na ceny uwzględniane w ofertach handlowych i kalkulacjach taryfowych.

Wzrost i znaczne wahania cen paliw gazowych stanowią szczególne obciążenie dla gospodarstw domowych, spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych oraz podmiotów realizujących kluczowe zadania z zakresu użyteczności publicznej. Odbiorcy ci mają ograniczone możliwości dostosowania zużycia paliw gazowych lub pozyskania dodatkowych środków na pokrycie wyższych rachunków. W przypadku podmiotów użyteczności publicznej zwiększone koszty zakupu paliw gazowych mogłyby również prowadzić do wzrostu kosztów świadczenia usług istotnych dla społeczeństwa.

Celem projektu jest ograniczenie wpływu niestabilności rynku gazu na odbiorców wymagających szczególnej ochrony oraz zapewnienie im większej przewidywalności kosztów zakupu paliw gazowych w 2027 r. Projekt przewiduje czasowe ustalenie maksymalnej ceny paliw gazowych stosowanej w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, z późn. zm.), zwanych dalej „odbiorcami chronionymi”. Poziom ceny maksymalnej ma zostać określony na podstawie ceny wynikającej z taryfy zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, dla sprzedawcy z urzędu w 2026 r.

Uzupełnieniem mechanizmu ochronnego będzie system rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi. Rekompensaty mają pokrywać różnicę wynikającą ze stosowania wobec odbiorców chronionych ceny określonej w projektowanej ustawie zamiast ceny odzwierciedlającej rzeczywiste koszty pozyskania paliw gazowych. Mechanizm ten ma zapewnić przedsiębiorstwom energetycznym odpowiedni poziom płynności, możliwość terminowego regulowania zobowiązań wynikających z zawartych kontraktów oraz zachowanie ciągłości dostaw paliw gazowych.

Projektowane rozwiązania mają charakter czasowy i interwencyjny. Ich wprowadzenie jest uzasadnione wyjątkową niepewnością dotyczącą poziomu cen gazu ziemnego w 2027 r. oraz potrzebą ograniczenia ryzyka, że gwałtowny wzrost cen hurtowych zostanie bezpośrednio i w krótkim czasie przeniesiony na odbiorców objętych ochroną taryfową. Regulacja zmierza tym samym do zachowania równowagi między ochroną odbiorców końcowych a

zapewnieniem przedsiębiorstwom energetycznym warunków umożliwiających poprawne prowadzenie działalności gospodarczej.

2. Opis najważniejszych rozwiązań projektu ustawy

2.1. Ustalenie ceny maksymalnej paliw gazowych na poziomie 197,29 zł/MWh stosowanej w rozliczeniach z odbiorcami chronionymi

Projekt ustawy nakłada obowiązek stosowania przez sprzedawców paliw gazowych w rozliczeniach z odbiorcami końcowymi paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne", ceny maksymalnej paliw gazowych wynoszącej 197,29 zł/MWh. Poziom tej ceny odpowiada poziomowi ceny paliw gazowych w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego będącego sprzedawcą z urzędu ustaloną na poziomie 197,29 zł/MWh i obowiązującą do końca 2026 r. zatwierdzoną decyzjami Prezesa URE, wydanymi w dniach 10 lutego i 8 czerwca 2026 r. Obowiązek stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych odnosi się do okresu od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. Wyłączeni z tego obowiązku będą sprzedawcy paliw gazowych w okresie, w którym cena paliw gazowych zatwierdzonych przez Prezesa URE w taryfie sprzedawcy, będzie niższa niż ustalona cena maksymalna – w takim przypadku w rozliczeniach z odbiorcami będą stosowane ceny korzystniejsze dla tych odbiorców. Cena maksymalna paliw gazowych nie zawiera podatku VAT oraz podatku akcyzowego.

Nadzwyczajna ochrona w postaci ceny maksymalnej paliw gazowych będzie dotyczyć odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne. Do tych odbiorców należą gospodarstwa domowe, wspólnoty i spółdzielnie mieszkaniowe, podmioty świadczące kluczowe usługi publiczne oraz podmioty, które z mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnione lub zobowiązane do zapewnienia paliw gazowych w lokalach mieszkalnych na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe, oraz w lokalach podmiotów świadczących kluczowe usługi publiczne, w zakresie, w jakim zużywają paliwa gazowe na potrzeby świadczenia tych usług lub do lokalnej produkcji ciepła na rzecz tych podmiotów.

Podstawą do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych z odbiorcami, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy – Prawo energetyczne, będą oświadczenia, o których mowa w art. 62ba ust. 2 lub art. 62bb ust. 1 tej ustawy. W przypadku niezłożenia oświadczenia przez odbiorcę ze wskazanej grupy, cena maksymalna paliw gazowych nie będzie przysługiwać temu odbiorcy.

2.2. Ustalenie systemu rekompensat dla sprzedawców paliw gazowych stosujących cenę maksymalną paliw gazowych

Aby zapewnić pokrycie kosztów wynikających ze stosowania przez sprzedawców paliw gazowych ceny maksymalnej, będącej ceną niższą niż cena paliw gazowych zatwierdzona dla tych sprzedawców przez Prezesa URE, projekt przewiduje ustalenie systemu rekompensat dla tych podmiotów.

Sprzedawcom paliw gazowych, którzy będą stosować cenę maksymalną paliw gazowych, tj. podmiotom uprawnionym, będzie przysługiwać rekompensata za każdy miesiąc kalendarzowy. Rekompensata będzie przysługiwać w kwocie stanowiącej iloczyn ilości paliw gazowych dostarczonych lub prognozowanych do dostarczenia w danym miesiącu kalendarzowym stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych do odbiorców uprawnionych oraz różnicy między ceną paliw gazowych wynikającą z taryfy a ceną maksymalną paliw gazowych.

Kwota rekompensaty będzie powiększona o podatek od towarów i usług oraz będzie stanowić przychód podmiotu uprawnionego.

W przypadku gdy w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r., dla sprzedawcy paliw gazowych ustalono ceny paliw gazowych na poziomie niższym niż cena maksymalna paliw gazowych, sprzedawca będzie stosować ceny korzystniejsze dla odbiorcy. Za okres, w którym cena w taryfie będzie niższa niż cena maksymalna, rekompensata nie będzie przysługiwać.

Podmioty uprawnione będą składać co miesiąc wniosek o wypłatę rekompensaty, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który jest składany wniosek o wypłatę rekompensaty. Wyjątek od tego będą stanowić rekompensaty za styczeń 2027 r. oraz luty 2027 r., gdzie wnioski będą mogły być składane odpowiednio w terminie od 1 do 25 marca 2027 r. oraz od 1 do 25 kwietnia 2027 r.

Sprzedawcy paliw gazowych zostali ponadto zobowiązani do przekazywania informacji o wpływie ustawy na cenę paliw gazowych przez ich każdorazowe dołączenie do faktury oraz opublikowanie informacji w tym zakresie na swojej stronie internetowej.

2.3. Mechanizm zmiany wysokości taryfy w przypadku spadku cen gazu ziemnego na rynku

Projekt ustawy przewiduje, że w przypadku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania działalności gospodarczej, które wpływają na spadek ceny paliw gazowych zatwierdzonych w taryfie, podmiot uprawniony będzie zobowiązany do wystąpienia do Prezesa URE, z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie obniżenia cen paliw gazowych. W przypadku wystąpienia takich okoliczności, proponuje się, aby należna podmiotowi uprawnionemu rekompensata, od dnia złożenia przez podmiot uprawniony wniosku o zmianę taryfy była ustalana w odniesieniu do ceny paliw gazowych zatwierdzonej przez Prezesa URE dla tego wniosku.

2.4. Weryfikacja wniosków o wypłatę rekompensat oraz wypłata rekompensat

Projekt ustawy zakłada, że podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę rekompensat będzie Zarządca Rozliczeń S.A., zwany dalej „Zarządcą Rozliczeń", będący podmiotem zarządzającym Funduszem Wypłaty Różnicy Ceny. Zarządca Rozliczeń będzie weryfikować wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem jej wysokości, prawidłowości dokonanych obliczeń, kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych i dokumentów.

W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku, Zarządca Rozliczeń zatwierdzi wniosek i dokona wypłaty rekompensaty w terminie 60 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.

Projekt w ramach mechanizmów weryfikacji wniosków zakłada również obowiązek przedstawienia wyjaśnień Zarządcy Rozliczeń oraz usunięcia uzasadnionych wątpliwości, jeżeli takie powstały w procesie weryfikacji wniosku.

Obowiązek dokonania weryfikacji rekompensat należnych przedsiębiorstwu energetycznemu będzie spoczywać na Zarządcy Rozliczeń, który dokona tego na podstawie otrzymanego od podmiotu uprawnionego wniosku o rozliczenie rekompensaty i niezwłocznie poinformuje Prezesa URE o wynikach dokonanej weryfikacji.

Projekt ustawy reguluje również kwestie rozliczenia otrzymanych rekompensat. Wniosek o rozliczenie rekompensaty podmiot uprawniony będzie składać do Zarządcy Rozliczeń w terminie od dnia 1 lipca 2028 r. do dnia 31 sierpnia 2028 r. Zarządca Rozliczeń, weryfikując wniosek, zatwierdza go oraz określa kwotę ostatecznej rekompensaty w terminie do dnia 30 września 2028 r.

Projekt ustawy reguluje również skutki rozliczenia rekompensat. W przypadku gdy ostateczna kwota rekompensaty ustalona w wyniku rozliczenia będzie wyższa od kwoty wcześniej wypłaconej, Zarządca Rozliczeń dokona wypłaty wyrównania na rzecz podmiotu uprawnionego w terminie 7 dni od dnia określenia ostatecznej kwoty rekompensaty. Wypłata ta będzie realizowana z uwzględnieniem dostępnych środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny oraz limitów wydatków przewidzianych w ustawie. W przypadku niewystarczających środków wyrównanie zostanie wypłacone niepóźniej niż do dnia 31 października 2028 r.

Projekt przewiduje również mechanizm weryfikacji prawidłowości wypłaconych rekompensat. Po zakończeniu procesu rozliczenia Zarządca Rozliczeń dokona weryfikacji należnych podmiotowi uprawnionemu rekompensat wypłaconych za poszczególne miesiące, a następnie przekaże Prezesowi URE informacje o wynikach tej weryfikacji oraz wysokości wypłaconych środków, w terminie do dnia 15 listopada 2028 r. Jednocześnie projekt określa przypadki, w których wypłacone rekompensaty będą uznawane za pobrane nienależnie. Dotyczy to w szczególności sytuacji niezłożenia przez podmiot uprawniony wniosku o rozliczenie rekompensaty w przewidzianym terminie lub nieponowienia tego wniosku po odmowie jego zatwierdzenia. W takich przypadkach podmiot uprawniony będzie zobowiązany do zwrotu całości otrzymanej rekompensaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia jej otrzymania.

Projekt przewiduje również obowiązek zwrotu części rekompensaty, jeżeli z przeprowadzonego rozliczenia wynika, że podmiot uprawniony otrzymał rekompensatę w wysokości przewyższającej należną kwotę, wynikającą z wniosku o rozliczenie. Zwrot ten powinien nastąpić w terminie 7 dni od dnia ustalenia przez Zarządcę Rozliczeń ostatecznej kwoty rekompensaty.

W celu zapewnienia skuteczności mechanizmów odzyskiwania środków nienależnie pobranych projekt przyznaje Zarządcy Rozliczeń kompetencję do wydawania decyzji administracyjnych określających wysokość nienależnie pobranej rekompensaty oraz termin jej zwrotu. Rozwiązanie to znajdzie zastosowanie zarówno w przypadku braku zwrotu całości rekompensaty uznanej za nienależnie pobraną, jak i niewywiązania się przez podmiot uprawniony z obowiązku zwrotu części środków wynikającego z ostatecznego rozliczenia rekompensaty. Od kwot podlegających zwrotowi będą naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie.

Dodatkowo projekt przewiduje szczególną sankcję za nieprzekazanie dokumentów potwierdzających zasadność otrzymania rekompensaty. W takim przypadku Zarządca Rozliczeń wezwie podmiot uprawniony do zwrotu całości otrzymanych środków wraz z należnymi odsetkami w terminie 14 dni od dnia tego wezwania, co ma zapewnić skuteczność kontroli oraz prawidłowość wydatkowania środków publicznych przeznaczonych na realizację mechanizmu rekompensat.

Projekt ustawy określa zasady obsługi procesu przyznawania i rozliczania rekompensat. Całość postępowania, obejmująca składanie wniosków o wypłatę rekompensaty, wniosków o jej rozliczenie oraz wszelką korespondencję z Zarządcą Rozliczeń, będzie prowadzona wyłącznie w formie elektronicznej. Wnioski będą składane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego udostępnionego przez Zarządcę Rozliczeń i będą wymagały opatrzenia kwalifikowanym podpisem elektronicznym osób uprawnionych do reprezentowania podmiotu uprawnionego. W celu zapewnienia sprawnej obsługi mechanizmu rekompensat projekt nakłada na podmioty uprawnione obowiązek wcześniejszej rejestracji w systemie teleinformatycznym Zarządcy Rozliczeń. Rejestracja będzie warunkiem niezbędnym do złożenia pierwszego wniosku o wypłatę rekompensaty. Jednocześnie projekt zobowiązuje Zarządcę Rozliczeń do udostępnienia na swojej stronie internetowej wzorów wszystkich formularzy niezbędnych do obsługi systemu, obejmujących wniosek o wypłatę rekompensaty, wniosek o rozliczenie rekompensaty oraz wniosek o rejestrację. Zarządca Rozliczeń będzie również publikował instrukcję dotyczącą sposobu składania tych wniosków, co ma zapewnić jednolitość oraz prawidłowość przekazywanych danych.

Podmioty uprawnione będą zobowiązane do przechowywania dokumentacji związanej z otrzymaną rekompensatą przez okres 10 lat kalendarzowych, liczony od dnia wypłaty rekompensaty albo dokonania rozliczenia skutkującego zwrotem środków. Rozwiązanie to ma umożliwić przeprowadzanie następczej weryfikacji prawidłowości wykorzystania środków publicznych oraz zapewnić możliwość kontroli rozliczeń dokonywanych w ramach mechanizmu rekompensaty.

W odniesieniu do decyzji administracyjnych wydawanych przez Zarządcę Rozliczeń, organem wyższego stopnia będzie minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi.

2.5. Wypłata rekompensat przez Zarządcę Rozliczeń

Projekt ustawy określa zasady finansowania mechanizmu rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych stosujących cenę maksymalną paliw gazowych. Wypłata rekompensat oraz ich późniejsze rozliczenie będą realizowane przez Zarządcę Rozliczeń ze środków rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, za zgodą dysponenta Funduszu oraz w granicach wydatków przewidzianych na ten cel w jego planie finansowym.

Źródłem finansowania mechanizmu będą wpływy z gazowej daniny na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny przewidzianej w projekcie ustawy oraz odsetki od środków pochodzących z tej daniny zgromadzone na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny. Środki te zostaną przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów rekompensat należnych podmiotom uprawnionym oraz na rozliczenie tych rekompensat po zakończeniu okresu ich stosowania.

Wypłata rekompensat będzie następować w ramach wydatków przewidzianych na ten cel w planie finansowym Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, do wysokości środków zgromadzonych na tym Funduszu z tytułu gazowej daniny oraz odsetek od tych środków, o ile powstaną.

Projekt przewiduje również obowiązek zwrotu środków pobranych nienależnie. Kwoty rekompensat uznane za nienależnie otrzymane będą podlegały zwrotowi na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Rozwiązanie to ma na celu ochronę środków publicznych oraz zapewnienie prawidłowego funkcjonowania mechanizmu rekompensat.

Jednocześnie projekt zakłada, że Zarządca Rozliczeń będzie wykonywał zadania związane z obsługą systemu rekompensat bez odrębnego wynagrodzenia. Koszty realizacji tych zadań będą pokrywane w ramach prowadzonej przez niego działalności ustawowej.

Projekt reguluje również sytuację ewentualnej niewystarczalności środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny. W przypadku braku środków wystarczających na wypłatę wszystkich należnych rekompensat Zarządca Rozliczeń będzie uprawniony do czasowego wstrzymania wypłat do momentu zapewnienia finansowania. Za okres wstrzymania wypłat nie będą naliczane odsetki za opóźnienie.

Jeżeli mimo wykorzystania środków pochodzących z gazowej daniny oraz odsetek od tych środków nie będzie możliwe dokonanie pełnej wypłaty rekompensat do dnia 30 października 2028 r., Zarządca Rozliczeń będzie zobowiązany do poinformowania Prezesa URE o podmiotach, którym nie wypłacono należnych kwot, oraz o wysokości niewypłaconych

rekompensat. Projekt przewiduje jednocześnie, że niewypłacone kwoty zostaną uwzględnione przy zatwierdzaniu kolejnych taryf przedsiębiorstw energetycznych, co zapewni możliwość odzyskania przez te podmioty należnych środków w późniejszym okresie.

W zakresie skutków podatkowych projekt doprecyzowuje, że kwota rekompensaty będzie powiększana o należny podatek od towarów i usług oraz będzie stanowiła przychód podmiotu uprawnionego. Jednocześnie wskazano, że cena maksymalna paliw gazowych określona w ustawie jest wartością netto i nie obejmuje podatku VAT ani podatku akcyzowego.

Projekt zawiera również regulację odnoszącą się do sytuacji upadłości podmiotu uprawnionego. Należności z tytułu rekompensat zostały zaliczone do drugiej kategorii należności podlegających zaspokojeniu z funduszów masy upadłości, co ma zwiększyć pewność ich odzyskania przez przedsiębiorstwa uczestniczące w mechanizmie.

Ponadto projekt nakłada obowiązki informacyjne związane ze stosowaniem mechanizmu rekompensat. Przedsiębiorstwa energetyczne sprzedające paliwa gazowe odbiorcom w gospodarstwach domowych będą zobowiązane do przekazywania informacji o wpływie ustawy na ceny paliw gazowych przez publikację stosownych komunikatów na swoich stronach internetowych oraz dołączanie tych informacji do faktur lub innych dokumentów kierowanych do tych odbiorców.

2.6. Gazowa danina na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny

Celem sfinansowania mechanizmu rekompensat dla podmiotów uprawnionych projekt ustawy wprowadza gazową daninę na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny. Podstawą obliczenia gazowej daniny są przychody netto w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 30a ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, z późn. zm.), określone na podstawie prowadzonych przez podatnika ksiąg rachunkowych, uzyskane ze sprzedaży gazu ziemnego wysokometanowego przez przedsiębiorstwo zobowiązane, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. Stawka wysokości gazowej daniny wyniesie 10 % przychodów netto, w zaokrągleniu do pełnych złotówek w górę.

Przedsiębiorstwo zobowiązane do uiszczenia gazowej daniny będzie przekazywać ją co miesiąc, w terminie do pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, za który jest należna gazowa danina, wraz z sprawozdaniem dotyczącym sposobu jej obliczenia. Projekt przewiduje ponadto weryfikację sprawozdań dotyczących gazowej daniny oraz mechanizmy kontrolne realizowane przez Zarządcę Rozliczeń oraz Prezesa URE.

2.7. Kary pieniężne za brak stosowania obowiązków wskazanych w ustawie

Projekt ustawy zakłada kary pieniężne dla podmiotów uprawnionych, które mimo ciążenia na nich obowiązku stosowania maksymalnej ceny paliw gazowych w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi nie stosowały tej ceny.

Kary pieniężne przewidziano również dla przedsiębiorstw zobowiązanych, które nie zastosowały się do obowiązku przekazania gazowej daniny na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny lub przekazania sprawozdania z wysokości gazowej daniny.

Zmiany w innych przepisach

2.8. Zmiana ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne

Projekt przewiduje wprowadzenie zmian w art. 47 ustawy – Prawo energetyczne, mających na celu zwiększenie skuteczności mechanizmów taryfowych w warunkach istotnych zmian warunków wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwa energetyczne.

Projektowane rozwiązania przewidują przyznanie Prezesowi URE kompetencji do skrócenia okresu obowiązywania taryfy w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo energetyczne mimo wezwania nie złoży wniosku o zmianę taryfy lub nie usunie braków uniemożliwiających zatwierdzenie zmiany taryfy, a z udokumentowanych zmian warunków wykonywania działalności gospodarczej wynika konieczność obniżenia stosowanych cen lub stawek opłat.

Projekt doprecyzowuje również zasady postępowania w przypadkach odmowy zatwierdzenia taryfy z przyczyn związanych z koniecznością obniżenia cen lub stawek opłat. W tym celu przewiduje się przyznanie Prezesowi URE kompetencji do ustalania cen i stawek opłat obowiązujących do czasu wejścia w życie kolejnej taryfy oraz określenie zasad ich stosowania przez przedsiębiorstwa energetyczne.

Ponadto projektowane regulacje określają zasady rozliczeń z odbiorcami w sytuacjach, w których ceny lub stawki opłat wynikające z kolejnej zatwierdzonej taryfy różnią się od cen i stawek stosowanych w okresach przejściowych. Rozwiązania te mają zapewnić, aby korzyści wynikające z obniżenia kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych były uwzględniane w rozliczeniach z odbiorcami.

Projekt przewiduje również dostosowanie przepisów regulujących wprowadzanie taryf do stosowania oraz doprecyzowanie zasad rozliczeń odbiorców paliw gazowych objętych ochroną taryfową w przypadku zatwierdzenia taryf przewidujących obniżenie cen paliw gazowych.

Oczekiwanym efektem regulacji jest zwiększenie efektywności nadzoru taryfowego sprawowanego przez Prezesa URE, zapewnienie większej elastyczności systemu taryfowego w warunkach zmienności rynkowej oraz szybsze przenoszenie na odbiorców korzyści wynikających ze spadku kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych. Dzięki temu zostanie wzmocniona ochrona odbiorców końcowych przy jednoczesnym zachowaniu zasad regulacji taryfowej określonych w ustawie – Prawo energetyczne.

Projekt przewiduje wydłużenie do dnia 31 grudnia 2030 r. okresu obowiązywania stosowania taryf zatwierdzanych przez Prezesa URE wobec gospodarstw domowych oraz określonych kategorii odbiorców korzystających ze szczególnej ochrony. Rozwiązanie to ma na celu utrzymanie mechanizmów ograniczających wpływ wahań cen paliw gazowych na odbiorców chronionych oraz zapewnienie stabilności warunków zaopatrzenia w paliwa gazowe w perspektywie kolejnych lat.

2.9. Zmiana ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie mechanizmu wypłaty rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, które zastosowały cenę maksymalną paliw gazowych wobec przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek, jeżeli prawo do jej stosowania zostało przyznane na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu. W konsekwencji tych rozstrzygnięć zmiany wymaga ustawa z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2025 r. poz. 204).

Wnioski o wypłatę rekompensaty będą składane do Zarządcy Rozliczeń, który po ich pozytywnej weryfikacji wystąpi do ministra właściwego do spraw energii o zgodę na wypłatę środków. Wypłata rekompensat do dnia 1 listopada 2028 r. będzie finansowana z Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny. Po dniu 1 listopada 2028 r. wypłata rekompensat będzie dokonywana z rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa.

Maksymalny limit wydatków Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny na ten cel w latach 2027–2028 wyniesie 3 mln zł, z czego 2 mln zł w 2027 r. oraz 1 mln zł w 2028 r.

2.10. Zmiana ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

Projekt wprowadza również zmiany w ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 2538, z późn. zm.).

Zmiany w zakresie tej ustawy dotyczą rozszerzenia katalogu przychodów funduszu o środki z gazowej daniny na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, rozszerzenia zakresu wydatkowania środków tego Funduszu o wypłatę kwot rekompensat, wypłatę rekompensat dla przedsiębiorstw, które zastosowały cenę maksymalną paliw gazowych wobec przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek. Ponadto zmiany zakładają rozszerzenie zakresu zadań Zarządcy Rozliczeń w zakresie zarządzania Funduszem Wypłaty Różnicy Ceny o dokonywanie wypłat rekompensat, weryfikację wniosków o wypłatę rekompensaty oraz dokonywanie wypłaty rekompensat dla przedsiębiorstw, które zastosowały cenę maksymalną paliw gazowych wobec przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek.

3. Wejście w życie

Proponuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Za skróceniem okresu *vacatio legis* przemawia ważny interes państwa i obywateli, a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Niezwłoczne wejście w życie ustawy jest konieczne ze względu na obserwowany wzrost cen gazu z dostawą w 2027 r. oraz związaną z tym niepewność co do przyszłych kosztów zaopatrzenia w paliwa gazowe. Pozwoli to możliwie szybko określić sytuację prawną gospodarstw domowych i odbiorców realizujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, a także zasady funkcjonowania przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi w 2027 r.

4. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

W opinii projektodawcy projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

5. Notyfikacja

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

6. Wpływ na mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców

Wejście w życie ustawy nie wpłynie w istotny sposób na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Podkreślić należy jednak, że przewidziane w projekcie ustawy instrumenty zabezpieczające podmioty pełniące szczególną rolę dla zapewnienia ciągłości dostaw do odbiorców paliw gazowych, w pośredni sposób chronią również mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

7. Konsultacje projektu

Projekt nie był przedmiotem prekonsultacji. Ze względu na pilny charakter projektu oraz konieczność jego wejścia w życie przed dniem 1 stycznia 2027 r., jak również ze względu na ważny interes społeczny projekt nie będzie przedmiotem uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania.

Nazwa projektu Projekt ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Energii **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Miłosz Motyka - Minister Energii **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Agata Zadrożna, Starszy specjalista, Departament Elektroenergetyki i Gazu, e-mail: agata.zadrozna@me.gov.pl Michał Syrek, Zastępca Naczelnika, Departament Elektroenergetyki i Gazu, e-mail: michal.syrek@me.gov.pl Radosława Bociek, Zastępca Dyrektora, Departament Elektroenergetyki i Gazu, e-mail: radoslawa.bociek@me.gov.pl	**Data sporządzenia** 12.11.2026 **Źródło:** Inicjatywa własna **Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów:** UD501

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba ustabilizowania cen gazu ziemnego dla odbiorców chronionych

Projekt ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2027 r. w związku z sytuacją na rynku gazu oraz o zmianie niektórych ustaw jest propozycją środka zaradczego służącego stabilizacji sytuacji na rynku paliw gazowych w 2027 r.

Po kryzysie energetycznym wywołanym agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę państwa członkowskie Unii Europejskiej (UE) podjęły szereg działań mających na celu uniezależnienie się od dostaw rosyjskich surowców. Podejmowane działania objęły między innymi rozwój infrastruktury LNG oraz dywersyfikację kierunków dostaw gazu ziemnego do Unii Europejskiej. Zakończenie tranzytu rosyjskiego gazu przez Ukrainę oraz stopniowe odchodzenie od importu rosyjskich paliw doprowadziły do trwałej przebudowy europejskiego rynku gazu. Mimo znaczącego zwiększenia bezpieczeństwa dostaw, europejski rynek gazu nadal pozostaje podatny na czynniki zewnętrzne. Ceny gazu ziemnego są kształtowane obecnie przede wszystkim przez sytuację na globalnym rynku LNG. Ponadto na sytuację na europejskim rynku gazu ziemnego ma wpływ poziom napełnienia europejskich magazynów gazu, warunki pogodowe oraz trwające napięcia geopolityczne. W rezultacie na przestrzeni roku doszło do znacznego wzrostu cen gazu ziemnego na europejskim rynku. Głównym powodem wzrostu cen gazu ziemnego w 2026 r. były zakłócenia w przepływie transportu morskiego LNG przez Cieśninę Ormuz. Wskutek tych zakłóceń ceny gazu ziemnego na europejskim rynku osiągnęły najwyższe poziomy zbliżone cen obserwowanych podczas ostatniego kryzysu energetycznego. Na początku listopada ceny gazu ziemnego na holenderskiej giełdzie TTF – stanowiącej benchmark dla rynku hurtowego w UE – wynosiły średnio około 90 EUR/MWh, czyli trzykrotnie więcej niż przed wybuchem kryzysu. Wyższe ceny LNG w Azji okresowo skłaniały dostawców do kierowania ładunków na rynek azjatycki, ograniczając napływ LNG do Unii Europejskiej i spowalniając zatłaczanie gazu do magazynów. Wzrost cen kontraktów terminowych na IV kwartał 2026 r. i na 2027 r. wskazuje, że rynek oczekuje dłuższego utrzymywania się zakłóceń oraz napiętej sytuacji podażowej. Od marca 2026 r. ruch metanowców przez Cieśninę Ormuz zmniejszył się o ponad 90 %, a incydenty związane z bezpieczeństwem żeglugi doprowadziły okresowo do niemal całkowitego zatrzymania transportu LNG. W pierwszych sześciu miesiącach kryzysu eksport LNG z Kataru i Zjednoczonych Emiratów Arabskich obniżył się rok do roku o ponad 50 mld m³. Ponadto kryzys wpływa również na perspektywy na kolejne lata, ponieważ utracone dostawy, uszkodzenia infrastruktury i opóźnienia inwestycji mogą istotnie ograniczyć oczekiwany wzrost podaży LNG w latach 2026–2030. Sytuacja na Bliskim Wschodzie pozostaje zatem jednym z głównych czynników wpływających na ryzyko wzrostu cen gazu ziemnego, pogorszenia bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego oraz naruszenia równowagi światowego rynku LNG.

Polska, dzięki konsekwentnie realizowanej polityce dywersyfikacji źródeł dostaw i rozbudowie połączeń międzysystemowych (uruchomieniu gazociągu Baltic Pipe, rozbudowa mocy regazyfikacyjnych terminalu LNG) oraz dbaniu o odpowiedni stan wypełnienia krajowych instalacji magazynowych, należy obecnie do państw o wysokim poziomie bezpieczeństwa w zakresie dostaw paliw gazowych do krajowych odbiorców. Nie eliminuje to jednak wpływu sytuacji rynkowej w Europie na krajowe ceny paliw gazowych, bowiem krajowy rynek jako część wspólnotowego rynku energii, podlega ogólnoeuropejskiemu trendowi wzrostu cen gazu ziemnego. Na polskim rynku hurtowym jest widoczny wyraźny wzrost cen gazu ziemnego z dostawą w 2027 r. Wzrost ten jest odzwierciedlony w notowaniach instrumentu GAS_BASE_Y-27 na Towarowej Giełdzie Energii S.A. (dalej TGE). Średnia miesięczna cena ważona wolumenem wzrosła z ok. 132 zł/MWh w styczniu 2026 r. do ok. 192 zł/MWh w marcu 2026 r., a po przejściowym ustabilizowaniu ponownie zaczęła szybko rosnąć w drugiej połowie roku. We wrześniu średnia cena instrumentu osiągnęła ok. 266 zł/MWh, natomiast w pierwszych trzech tygodniach października 2026 r. (dane do dnia 21 października 2026 r. włącznie)

wyniosła ok. 307 zł/MWh.[1] Trend ten wskazuje, że uczestnicy rynku coraz wyżej wyceniają ryzyko utrzymywania się napiętej sytuacji podażowej w 2027 r. Wzrost jest związany z sytuacją na rynku europejskim, w tym ograniczoną dostępnością LNG, konkurencją Europy i Azji o dostawy oraz niepewnością dotyczącą dalszego przebiegu kryzysu na Bliskim Wschodzie. Utrzymanie wysokich notowań może przełożyć się na wzrost cen gazu ziemnego w taryfach dla paliw gazowych zatwierdzanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE".

Wzrost cen gazu ziemnego na TGE obserwowany od początku 2026 r. może stanowić istotny czynnik przekładający się na wysokość taryf dla paliw gazowych, skierowanych do gospodarstw domowych, wspólnot i spółdzielni mieszkaniowych oraz podmiotów użyteczności publicznej.

Projekt ustawy ma na celu zapewnienie ochrony odbiorcom w gospodarstwach domowych, spółdzielniach i wspólnotach mieszkaniowych, jak również odbiorcom realizującym kluczowe zadania z zakresu użyteczności publicznej, przy jednoczesnym wprowadzeniu rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych za stosowanie ceny maksymalnej paliw gazowych. Regulacja służy ograniczeniu skutków wzrostu cen gazu ziemnego na budżet najbardziej wrażliwych odbiorców końcowych paliw gazowych.

Jednocześnie wprowadzenie mechanizmu ochrony odbiorców paliw gazowych wymaga zapewnienia źródła finansowania rekompensat wypłacanych przedsiębiorstwom energetycznym stosującym ustawowo określoną cenę maksymalną paliw gazowych.

Proponuje się, aby środki finansowe na potrzeby finansowania mechanizmu rekompensat pochodziły z ograniczenia nadzwyczajnych zysków przedsiębiorstw energetycznych wprowadzających gaz ziemny do krajowego systemu gazowego. Przedsiębiorstwa te uzyskują zyski nadzwyczajne w związku z dynamicznym wzrostem cen gazu ziemnego na krajowym rynku przy stosunkowo stabilnym koszcie jego wprowadzenia do krajowego systemu przesyłowego.

Inne rozwiązania w projekcie

Rekompensaty dla podmiotów stosujących cenę maksymalną paliw gazowych wobec piekarni

Ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 556) zmieniła przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2025 r. poz. 204), umożliwiając przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek ubieganie się o przyznanie prawa do korzystania z ceny maksymalnej paliw gazowych, w ramach posiadanego przez te przedsiębiorstwa limitu pomocy *de minimis*. Ustawa z dnia 7 grudnia 2023 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła (Dz. U. poz. 2760) przedłużyła okres, za który można było wnioskować o przyznanie prawa do stosowania maksymalnej ceny paliw gazowych, z dnia 31 grudnia 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.

Część przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek uzyskała prawo do stosowania wobec nich ceny maksymalnej paliw gazowych dopiero po zakończeniu postępowania odwoławczego od negatywnej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który był odpowiedzialny za weryfikację wniosków. W takich przypadkach podmioty uprawnione (sprzedawcy paliw gazowych), po dokonaniu korekt rozliczeń (faktur) i zastosowaniu ceny maksymalnej paliw gazowych wobec odbiorców końcowych (przedsiębiorstw), nie mają obecnie podstawy prawnej do ubiegania się o rekompensatę pokrywającą różnicę między ceną maksymalną paliw gazowych a ceną wynikającą z umowy sprzedaży paliw gazowych. Powoduje to sytuację, w której odbiorcy (przedsiębiorstwa prowadzący działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek) uzyskują ochronę przewidzianą przez ustawodawcę, natomiast ciężar finansowy jej realizacji pozostaje po stronie podmiotów uprawnionych.

Przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu nie określają źródła finansowania oraz procedury wypłaty rekompensat w przypadku powstania nowego zobowiązania po terminie na ostateczne rozliczenie otrzymanej przez przedsiębiorstwa energetyczne rekompensaty, w związku z czym jest konieczne ustanowienie odpowiedniego mechanizmu prawnego umożliwiającego wypłatę powstałych zobowiązań sektora finansów publicznych.

Mechanizm taryfowy

W ostatnich latach na krajowych i europejskich rynkach paliw gazowych była obserwowana wysoka zmienność cen tych paliw. Zmiany warunków rynkowych mogą prowadzić zarówno do wzrostu, jak i spadku kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi.

Obowiązujące przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2026 r. poz. 43, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne", przewidują możliwość zmiany taryfy w przypadku zmiany warunków wykonywania działalności gospodarczej. Praktyka regulacyjna wskazuje jednak, że obecne rozwiązania nie zapewniają w

[1] Przywołane dane odnoszą się do opracowania własnego na podstawie danych TGE S.A. dla produktu Gas_Base_Y-27 w okresie od 1 stycznia do 21 października 2026 r.

każdym przypadku skutecznych instrumentów umożliwiających odzwierciedlenie spadku kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych w cenach i stawkach opłat stosowanych wobec odbiorców końcowych.

Jednocześnie obowiązujące regulacje nie rozstrzygają w sposób kompleksowy sytuacji prawnej występującej po odmowie zatwierdzenia taryfy przez Prezesa URE z uwagi na konieczność obniżenia cen lub stawek opłat wynikającą z udokumentowanych zmian warunków wykonywania działalności gospodarczej. W szczególności brak jest jednoznacznych zasad określających ceny lub stawki opłat stosowane do czasu wejścia w życie kolejnej taryfy oraz zasad rozliczeń z odbiorcami w okresach przejściowych.

Powyższe okoliczności mogą prowadzić do sytuacji, w której odbiorcy końcowi nie korzystają w odpowiednim czasie z efektów spadku kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, mimo wystąpienia przesłanek uzasadniających obniżenie cen lub stawek opłat.

Dodatkowo problem wymagający interwencji dotyczy utrzymania ochrony taryfowej dla odbiorców paliw gazowych szczególnie narażonych na skutki wzrostu cen gazu. Obowiązujące przepisy art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne przewidują stosowanie taryf zatwierdzanych przez Prezesa URE dla gospodarstw domowych oraz określonych kategorii odbiorców realizujących zadania o charakterze społecznym i użyteczności publicznej do dnia 31 grudnia 2027 r. Utrzymująca się niepewność na europejskim rynku gazu oraz ryzyko dalszych istotnych wahań cen paliw gazowych uzasadniają wydłużenie okresu obowiązywania tych rozwiązań do dnia 31 grudnia 2030 r., tak aby zapewnić przewidywalność warunków zaopatrzenia w paliwa gazowe i ochronę odbiorców szczególnie wrażliwych na wzrost kosztów tych paliw.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa wprowadza w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. mechanizm ochrony odbiorców paliw gazowych polegający na czasowym ograniczeniu ceny paliwa gazowego dla odbiorców objętych ochroną taryfową na podstawie art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Ochroną zostaną objęte:

- gospodarstwa domowe,
- wspólnoty mieszkaniowe i spółdzielnie mieszkaniowe nabywające paliwo gazowe w celu jego zużycia na potrzeby gospodarstw domowych,
- podmioty inne niż wspólnoty mieszkaniowe i spółdzielnie mieszkaniowe, które na podstawie ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego zapewniają paliwo gazowe gospodarstwom domowym lub podmiotom realizującym zadania użyteczności publicznej, albo wykorzystują paliwo gazowe do lokalnej produkcji ciepła dostarczanego do gospodarstw domowych lub takich podmiotów;
- podmioty realizujące zadania użyteczności publicznej, wymienione w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne.

Projekt zakłada ustalenie maksymalnej ceny paliwa gazowego na poziomie 197,29 zł/MWh. Projekt ustawy zakłada, że jeżeli cena paliw gazowych wynikająca z zawartej umowy lub stosowanej taryfy będzie niższa od ceny maksymalnej paliw gazowych określonej w ustawie, odbiorca będzie rozliczany według ceny niższej.

Projekt utrzymuje wprowadzony ustawą z dnia 26 stycznia 2022 r. mechanizm składania oświadczeń przez odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy – Prawo energetyczne. Oświadczenia te będą składane przedsiębiorstwom energetycznym dostarczającym paliwa gazowe i będą stanowiły podstawę do objęcia danego odbiorcy projektowanym mechanizmem ochronnym. Projekt określa również skutki niezłożenia oświadczenia w terminie oraz zasady stosowania ceny maksymalnej w przypadku złożenia oświadczenia po upływie terminu ustawowego.

W celu zapewnienia przedsiębiorstwom energetycznym możliwości realizacji obowiązku stosowania ceny maksymalnej projekt przewiduje system rekompensat wypłacanych przez Zarządcę Rozliczeń S.A. Rekompensata będzie pokrywała różnicę między ceną paliwa gazowego stosowaną przez przedsiębiorstwo energetyczne a ceną maksymalną ustaloną w ustawie i będzie przysługiwała w odniesieniu do wolumenu paliwa gazowego dostarczonego odbiorcom objętym mechanizmem ochronnym. Projekt określa szczegółowe zasady składania wniosków o wypłatę rekompensat, ich weryfikacji, rozliczenia końcowego oraz zwrotu środków pobranych nienależnie.

Projektowane przepisy regulują ponadto zadania Zarządcy Rozliczeń S.A. związane z obsługą systemu rekompensat, w tym weryfikacją danych przekazywanych przez przedsiębiorstwa energetyczne, prowadzeniem kontroli prawidłowości wykorzystania środków publicznych oraz dochodzeniem zwrotu środków wypłaconych nienależnie. W zakresie nadzoru regulacyjnego projekt przewiduje również udział Prezesa URE w procesie weryfikacji prawidłowości funkcjonowania systemu rekompensat.

Ponadto w projekcie ustanowiono mechanizm ograniczenia zysków nadzwyczajnych przeznaczonego na finansowanie rekompensat wypłacanych przedsiębiorstwom energetycznym stosującym cenę maksymalną paliwa gazowego. Obowiązkiem uiszczenia wpłaty środków finansowych z tytułu ograniczenia zysków nadzwyczajnych zostaną objęte przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję na obrót gazem ziemnym z zagranicą, prowadzące sprzedaż paliw gazowych na rynku krajowym. W przypadku opóźnienia w uiszczaniu wpłat tych środków będzie konieczne dokonanie wpłaty tych środków wraz z odsetkami. Z mechanizmu tego wyłączone zostaną przedsiębiorstwa energetyczne posiadające prawo do przepustowości w punktach wejścia do systemu przesyłowego gazowego w wielkości mniejszej niż 10 % sumy przepustowości tych punktów. Celem mechanizmu jest ograniczenie nadzwyczajnych zysków osiąganych przez

przedsiębiorstwa energetyczne dokonujące importu gazu ziemnego na krajowym rynku i uzyskujące nadzwyczajne zyski w związku ze wzrostem cen gazu ziemnego na rynku krajowym. Wysokość daniny będzie odpowiadała 10 % przychodów netto przedsiębiorstwa, a należne środki będą wpłacane na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny (dalej „FWRC"). Środki finansowe pochodzące z mechanizmu ograniczenia zysków nadzwyczajnych będą przeznaczane na finansowanie rekompensat wypłacanych przedsiębiorstwom energetycznym, pokrywających różnicę między ceną ustaloną w ustawie a ceną zatwierdzoną w taryfie.

Projektowane rozwiązania obejmują:

- zagwarantowanie odbiorcom chronionym możliwości zakupu paliw gazowych po cenie nie wyższej niż 197,29 zł/MWh w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.;
- utrzymanie mechanizmu oświadczeń potwierdzających uprawnienie do korzystania z ceny maksymalnej paliw gazowych;
- stworzenie systemu rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych stosujących cenę maksymalną wobec odbiorców chronionych;
- określenie zasad rozliczania, weryfikacji oraz kontroli rekompensat finansowanych ze środków publicznych.

Projektowane przepisy określają w szczególności:

- warunki stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych wobec odbiorców objętych ochroną;
- zasady składania oświadczeń przez odbiorców uprawnionych oraz skutki ich niezłożenia;
- sposób ustalania wysokości rekompensat należnych przedsiębiorstwom energetycznym;
- zasady składania i rozpatrywania wniosków o wypłatę rekompensat;
- kompetencje Zarządcy Rozliczeń S.A. związane z obsługą, kontrolą i rozliczaniem mechanizmu ochronnego;
- zasady zwrotu rekompensat pobranych nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

Zmiany wprowadzane w innych ustawach:

1. Ustawa z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu

Rekomendowanym rozwiązaniem w zakresie zapewnienia wypłaty zobowiązań sektora finansów publicznych wobec przedsiębiorstw energetycznych stosujących cenę maksymalną paliw gazowych, której prawo do stosowania względem odbiorców (przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich oraz ciastek) zostało przyznane wskutek prawomocnego wyroku sądu jest wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego wypłatę rekompensat.

Projektowany przepis art. 6a określa, że podmiotowi uprawnionemu przysługuje rekompensata w przypadku, gdy prawo do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych oraz okres jej stosowania względem odbiorców (przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek) zostały przyznane na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu. Jednocześnie określona została procedura składania i rozpatrywania wniosków o wypłatę rekompensaty przez Zarządcę Rozliczeń, do którego podmioty uprawnione będą składać wnioski o wypłatę rekompensaty wraz z wymaganymi dokumentami potwierdzającymi prawo do jej uzyskania. Projektowany art. 6b określa źródło finansowania wypłat rekompensat, którym będzie FWRC oraz środki dotychczas zgromadzone na tym funduszu. W ramach projektowanego rozwiązania Zarządca Rozliczeń po pozytywnym zweryfikowaniu wniosku o wypłatę rekompensaty, będzie składał do ministra właściwego do spraw energii dyspozycję wypłaty zawierającą dane podmiotu uprawnionego, kwotę rekompensaty oraz numer rachunku bankowego. Wypłata środków będzie następowała po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw energii.

Projektowany art. 85b wprowadza maksymalny limit wydatków FWRC na wypłatę rekompensat w latach 2027–2028 w wysokości 3 000 000 zł oraz określa zasady monitorowania wykorzystania tego limitu. Maksymalny limit wydatków FWRC został określony na podstawie informacji przekazanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w zakresie szacunkowej wartości sporu postępowań sądowych związanych z odmową ustalenia prawa i okresu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych.

2. Ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym i niektórych innych ustaw

Projektowane zmiany mają charakter dostosowujący i służą rozszerzeniu katalogu zadań Zarządcy Rozliczeń w zakresie:
1) dokonywanych wypłat z FWRC z tytułu:

- rekompensat, o których mowa w projektowanym art. 4 niniejszej ustawy,
- rekompensat, o których mowa w projektowanym art. 6a ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu,

2) wpływów środków z gazowej daniny na FWRC.

3. Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne

3.1. Rozszerzenie katalogu kompetencji Prezesa URE

Projekt przewiduje wprowadzenie zmian w art. 47 ustawy – Prawo energetyczne, mających na celu zwiększenie skuteczności mechanizmów taryfowych w warunkach istotnych zmian warunków wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwa energetyczne.

Projektowane rozwiązania przewidują przyznanie Prezesowi URE kompetencji do skrócenia okresu obowiązywania taryfy w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo energetyczne mimo wezwania nie złoży wniosku o zmianę taryfy lub nie usunie braków uniemożliwiających zatwierdzenie zmiany taryfy, a z udokumentowanych zmian warunków wykonywania działalności gospodarczej wynika konieczność obniżenia stosowanych cen lub stawek opłat.

Projekt doprecyzowuje również zasady postępowania w przypadkach odmowy zatwierdzenia taryfy z przyczyn związanych z koniecznością obniżenia cen lub stawek opłat. W tym celu przewiduje się przyznanie Prezesowi URE kompetencji do ustalania cen i stawek opłat obowiązujących do czasu wejścia w życie kolejnej taryfy oraz określenie zasad ich stosowania przez przedsiębiorstwa energetyczne.

Ponadto projektowane regulacje określają zasady rozliczeń z odbiorcami w sytuacjach, w których ceny lub stawki opłat wynikające z kolejnej zatwierdzonej taryfy różnią się od cen i stawek stosowanych w okresach przejściowych. Rozwiązania te mają zapewnić, aby korzyści wynikające z obniżenia kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych były uwzględniane w rozliczeniach z odbiorcami.

Projekt przewiduje również dostosowanie przepisów regulujących wprowadzanie taryf do stosowania oraz doprecyzowanie zasad rozliczeń odbiorców paliw gazowych objętych ochroną taryfową w przypadku zatwierdzenia taryf przewidujących obniżenie cen paliw gazowych.

Oczekiwanym efektem regulacji jest zwiększenie efektywności nadzoru taryfowego sprawowanego przez Prezesa URE, zapewnienie większej elastyczności systemu taryfowego w warunkach zmienności rynkowej oraz szybsze przenoszenie na odbiorców korzyści wynikających ze spadku kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych. Dzięki temu zostanie wzmocniona ochrona odbiorców końcowych przy jednoczesnym zachowaniu zasad regulacji taryfowej określonych w ustawie – Prawo energetyczne.

3.2. Utrzymanie ochrony taryfowej dla odbiorców chronionych

Projekt przewiduje wydłużenie do dnia 31 grudnia 2030 r. okresu obowiązywania stosowania taryf zatwierdzanych przez Prezesa URE wobec gospodarstw domowych oraz określonych kategorii odbiorców korzystających ze szczególnej ochrony. Rozwiązanie to ma na celu utrzymanie mechanizmów ograniczających wpływ wahań cen paliw gazowych na odbiorców chronionych oraz zapewnienie stabilności warunków zaopatrzenia w paliwa gazowe w perspektywie kolejnych lat.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązania przewidujące ograniczenie skutków wzrostu cen gazu dla odbiorców końcowych były stosowane w wielu państwach członkowskich Unii Europejskiej po kryzysie energetycznym wywołanym agresją Federacji Rosyjskiej na Ukrainę. Środki ochronne przyjmowały różne formy, obejmując w szczególności regulację cen dla odbiorców gospodarstw domowych, czasowe limity cen energii, dopłaty do rachunków oraz rekompensaty dla przedsiębiorstw energetycznych.

We Francji stosowano mechanizm „bouclier tarifaire" (tarczy taryfowej), polegający na administracyjnym ograniczaniu wzrostu cen energii elektrycznej i gazu dla gospodarstw domowych przy jednoczesnym finansowaniu kosztów tego rozwiązania ze środków publicznych. Rozwiązanie miało na celu ochronę odbiorców przed skutkami gwałtownych zmian sytuacji na rynku energii.

W Hiszpanii oraz Portugalii wdrożono nadzwyczajne środki ograniczające wpływ wysokich cen paliw i energii na odbiorców końcowych, obejmujące interwencje cenowe oraz mechanizmy wsparcia finansowego dla odbiorców.

W Niemczech funkcjonował system tzw. hamulca cenowego dla gazu (Gaspreisbremse), w ramach którego państwo pokrywało część kosztów zużycia gazu przekraczających określony poziom cen referencyjnych, co pozwalało ograniczyć skutki wzrostu cen surowca dla gospodarstw domowych i podmiotów wrażliwych.

Doświadczenia państw członkowskich wskazują, że w okresach szczególnej niestabilności rynku gazu stosowanie czasowych mechanizmów ochronnych dla odbiorców końcowych stanowi powszechnie wykorzystywane narzędzie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Odbiorcy gazu ziemnego w gospodarstwach domowych	ok. 7,5 mln	Badania statystyczne Ministra Energii	Beneficjenci obniżenia cen paliw gazowych
Odbiorcy gazu ziemnego w spółdzielniach i wspólnotach mieszkaniowych	maks. 40 tys. spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych (nieznana liczba	Szacunki Ministra Energii	Beneficjenci obniżenia cen paliw gazowych

	gospodarstw domowych w lokalach)		
Podmioty świadczące usługi użyteczności publicznej wymienione w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy – Prawo energetyczne	Ok. 25 tys.	Szacunki Ministra Energii na podstawie danych Głównego Urzędu Statystycznego	Beneficjenci obniżenia cen paliw gazowych
Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na obrót gazem ziemnym z zagranicy	46	Rejestr Urzędu Regulacji Energetyki[2]	Obowiązek uiszczania środków finansowych z tytułu ograniczania zysków nadzwyczajnych
Przedsiębiorstwa zajmujące się obrotem paliwami gazowymi	181 przedsiębiorstw posiada koncesję na obrót (sprzedaż) paliwami gazowymi, jednak tylko ok. 90 z nich aktywnie uczestniczy w obrocie tym paliwem	Rejestr Urzędu Regulacji Energetyki[3]	Obowiązek stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych w rozliczeniach z uprawnionymi odbiorcami, skutkujący uprawnieniem do ubiegania się o stosowną rekompensatę.
Minister właściwy do spraw energii	1	Ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.)	Dysponowanie środkami Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny
Zarządca Rozliczeń S.A.	1	Ustawa z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw	Obsługa mechanizmu rekompensat oraz zbierania środków finansowych z tytułu ograniczenia zysków nadzwyczajnych
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	Zatwierdzanie taryf dla paliw gazowych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Ze względu na pilny charakter projektu oraz konieczność jego wejścia w życie przed dniem 1 stycznia 2027 r., jak również ze względu na ważny interes społeczny projekt nie będzie przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania.

Projekt nie podlega opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2024 r. poz. 949).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2026 r. poz. 836), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338, z późn. zm.), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Działalności Pożytku Publicznego.

[2] https://rejestry.ure.gov.pl/, data dostępu 22.10.2026 r.

[3] https://rejestry.ure.gov.pl/, data dostępu 22.10.2026 r.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2026 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0–10)*
Dochody ogółem	0	4 634	1 554	0	0	0	0	0	0	0	0	6 187
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (FWRC)	0	4 634	1 554	0	0	0	0	0	0	0	0	6 187
Wydatki ogółem	0	4 634	1 554	0	0	0	0	0	0	0	0	6 187
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (FWRC)	0	4 634	1 554	0	0	0	0	0	0	0	0	6 187
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (FWRC)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Finansowanie systemu rekompensat będzie realizowane ze środków finansowych pochodzących z mechanizmu ograniczenia zysków nadzwyczajnych, tj. z wpłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na obrót gazem ziemnym z zagranicą, z wyłączeniem podmiotów posiadających prawo do przepustowości w punktach wejścia do systemu przesyłowego gazowego w wielkości mniejszej niż 10 % sumy przepustowości tych punktów. Wysokość daniny wynikającej z mechanizmu ograniczenia zysków nadzwyczajnych określono na poziomie 10 % przychodów netto ze sprzedaży gazu ziemnego wysokometanowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla przedsiębiorstw energetycznych objętych daniną. Przyjęty poziom daniny wynikającej z mechanizmu ograniczenia zysków nadzwyczajnych ma zapewnić pozyskanie środków wystarczających do sfinansowania projektowanego systemu rekompensat. Wydatki związane z wypłatą rekompensat dla podmiotów uprawnionych stosujących cenę maksymalną paliw gazowych wobec przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek zostaną pokryte ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny. Finansowanie przewidzianych w ustawie mechanizmów odbywać się będzie ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny – ze środków pochodzących z gazowej daniny, wprowadzanej w art. 19 projektu ustawy. W konsekwencji realizacja projektowanych rozwiązań nie będzie skutkowała koniecznością zwiększenia wydatków budżetu państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Na potrzeby obliczenia kosztów mechanizmu rekompensat przysługujących przedsiębiorstwom energetycznym zajmującym się obrotem paliwami gazowymi, które stosują w rozliczeniach z odbiorcami taryfowymi, ceny paliw gazowych w wysokości wskazanej w projekcie ustawy wykorzystano szacowany łączny wolumen sprzedaży paliw gazowych do odbiorców taryfowych na poziomie ok. 64,5 TWh. Jako średnią cenę paliw gazowych stosowaną dla odbiorców taryfowych przyjęto ok. 275 zł/MWh, która odpowiada cenie dla kontraktu GAS_BASE_Y-27 na przełomie września i października2026 r. na TGE. Przy kalkulacji wydatków na rekompensaty uwzględniono powiększenie kwot rekompensat o podatek od towarów i usług (VAT). W konsekwencji oszacowana wartość wydatków obejmuje zarówno wartość samej rekompensaty, jak również odpowiadającą jej wartość podatku VAT. Natomiast jako cenę maksymalną paliw gazowych wskazaną w projekcie ustawy względem której obliczana będzie rekompensata przyjęto poziom ceny paliw gazowych w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego pełniącego sprzedawcę z urzędu ustaloną na poziomie 197,29

	zł/MWh i obowiązującą do końca 2026 r. zatwierdzoną decyzjami Prezesa URE, wydanymi 10 lutego i 8 czerwca 2026 r. Wydatki związane z wypłatą rekompensat dla podmiotów uprawnionych stosujących cenę maksymalną paliw gazowych wobec przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie produkcji pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich i ciastek zostały oszacowane na maksymalnie 3 mln zł. Kwota ta odpowiada limitowi wydatków FWRC określonemu w projektowanym art. 85b ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu i została ustalona na podstawie informacji przekazanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych dotyczących szacunkowej wartości toczących się sporów sądowych. Przyjęto, że wypłata rekompensat w powyższym zakresie będzie następowała sukcesywnie w latach 2027-2028.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0–10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2026 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	-6 184	0	0	0	0	-6 184
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, a także osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	0	6 184	0	0	0	0	6 184

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą, które w danym roku posiadają prawo do przepustowości w punktach wymienionych w art. 49b ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, w wielkości nie mniejszej niż 10 % sumy przepustowości wszystkich punktów wymienionych w art. 49b ust. 1 pkt 1 tej ustawy będą zobowiązane do przekazania gazowej daniny na FWRC.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa nie będą beneficjentami mechanizmu rekompensat.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, a także osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną gospodarstw domowych. Ustalenie maksymalnej ceny paliw gazowych na poziomie określonym w ustawie ograniczy wpływ wzrostu cen rynkowych na wysokość rachunków ponoszonych przez odbiorców objętych ochroną w 2027 r. Zgodnie z przyjętymi w projekcie ustawy założeniami, gospodarstwa domowe oszczędzą średnio w skali roku od 77 zł (w przypadku tzw. kuchenkowiczów) do 1863 zł (w przypadku gospodarstw domowych wykorzystujących paliwa gazowe do celów grzewczych).
Niemierzalne	Brak	Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie dotyczy.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:
Nie dotyczy.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak przewidywanego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Celem projektowanej regulacji jest zapewnienie ciągłości dostaw paliw gazowych do gospodarstw domowych oraz podmiotów użyteczności publicznej oraz ochrona tych odbiorców i podmiotów przed skutkami wzrostu cen, który mógłby ograniczyć ich zdolność do pokrywania kosztów zużycia paliwa gazowego.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Za skróceniem okresu *vacatio legis* przemawia ważny interes państwa i obywateli, a zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Niezwłoczne wejście w życie ustawy jest konieczne ze względu na obserwowany wzrost cen gazu z dostawą w 2027 r. oraz związaną z tym niepewność co do przyszłych kosztów zaopatrzenia w paliwa gazowe. Pozwoli to możliwie szybko określić sytuację prawną gospodarstw domowych i odbiorców realizujących zadania z zakresu użyteczności publicznej, a także zasady funkcjonowania przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność w zakresie obrotu paliwami gazowymi w 2027 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie rekomenduje się wskazywania konkretnych mierników do ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.